

Notater til forelesning 4

Innhold.

Teorie,

Organon, repetisjonen	side 2
Om mat, gift og medikamenter	side 3
Paragraf 20	side 5
Paragraf 23 til 29	side 7
Paragraf 30 til 33	side 8

Materia Medica;

Introduksjonen til tredje gruppen	side 8
Apis melifica	side 9
Cantharis	side 16
Arsenicum album	side 20
Agaricus muscarius	side 28

TEORI

Homeopati, slik som den er beskrevet i Organon, er en behandling som i sin helhet er baserte på eksistensen av en livskraft.

La oss ta en oppsummering av Organon så langt.

1 Legens kalle er å kurer de syke ved å følge ufravikelig og lett forstått prinsipper.

2 For å klare det må han innse hva sykdommen er, vite hva medikamentene kan gjøre, vite hvordan man tilpasser den ene til den andre, kjenne til dosering og vite hvordan man fjerner hindrer til helbredelse.

3 Nyttig for legen vil det være om han har kjennskap til utløsende faktor, med andre ord; den første helsefravikelse. For å greie det vil han behøve informasjon om resten av pasientens liv og ikke bare om hans sykdom.

4 Til stor hjelp for legen er det om han kan gripe tak i den siste endring som har skjedd.

Enhver ”sykdom” er unik og er et fenomen som aldri har oppstått før i tiden og aldri vil oppstå igjen noen sted i verden. Det finnes like mange forskjellige ”sykdommer” i verden som det finnes mennesker. I paragraf 6 anmoder Hahnemann oss om å se på hvert individuelle kasus UTEN FORDOMMER, uten å sammenligne den med andre sykdommer, uten å plassere tilfellet i en bås basert på teorier. Han ber oss om kun å ta i betraktning pasientens symptomer, fordi det kun er symptomer som kan gi oss et PORTRETT av pasientens tilstand..

5 Hvis man lærer seg å skille ut de tilfeller som sorterer under hygiene og kirurgi (se fotenoten til §7) vil det vise seg at alle andre sykdom er ingenting annet enn et rope fra livskraften som uttrykker seg i form av symptomer.

Mennesket vil aldri være i stand til hverken å se eller forstå det som forgår i kroppens indre, men i paragraf 7 sier Hahnemann at symptomene gjenspeiler et bilde av sykdommens indre essens. Det er som om sykdommen er gjemt rundt et hjørne: du kan derfor aldri se den direkte, men ved å bruke et speil kan du få et bilde av det som foregår i det skulte. Det er ved å forårsake totaliteten av symptomene at livskraften SKRIKER etter det midlet som vil forvandle sykdommen tilbake til helse.

6 Organismen dør så snart livskraften forlater den. Livskraften er den formgivende kraften som holder det fysiske kroppen og den tenkende delen av organismen i livet.

7 Sykdom oppstår når livskraften svikter i sin oppgave og sykdom kan aldri betraktes som en del som er atskilt fra organismen.

8 Livskraften er usynlig, ubeviselig og kan bare påvirkes av midler som er usynlig og ubeviselig.

9 Det er livskraften som forårsaker påviselig symptomer og sykdom er ingenting annet enn totaliteten av symptomer.

10 Om vi fjerner totaliteten av symptomer har vi fjernet sykdom fordi alt som er sykkelig gjøre seg til kjenne ved å frembringe symptomer.

For å fjerne symptomene det eneste vi har til disposisjon er substanser eller stoff som kan endre livskraftens behov for å skrike etter hjelp.

Om mat, gift og medikamenter.

På det tidspunkt føler jeg behovet for å ta opp en tema som aldri er direkte tatt opp i Organon, men som Hahnemann har debatterte atskillig ganger på forskjellige måter i løpe av hans karriere, vi kan blant annet se det i

New principle for ascertaining the Curative Power of drugs. (1796)

Æsclepios in the balance (1805)

The medicine of Experience (1805)

Organon (1810 – 1833)

Og en siste gang i introduksjon til Arsenic i Chronic diseases (ca1840)

Grekerne var, og fremdeles er, eksperter i å lage mat.

En av de vakreste bland de Hippokratiske skrifter, er en skrift som på engelske har fått tittelen "On Ancient medicine". I den boken gir Hippokrates sin hyllest til kokkene. Han sier at de første leger slett ikke var prester eller visekoner, men tvert imot kokker. Noe så alminnelig som vanlig mennesker, som hadde lært seg kunsten av å tilberede mat slik at den kunne taes opp av kroppen uten å forårsake ulemper.

Fordi hva er det som skjer hvis du spiser mat som ikke er riktig forbered? Enten driter du, eller så kaster du opp. Kroppen vet nemlig veldig godt, hva som er mat, og hva som ikke er det, "It is the law of the pipe!"(Pipens lov). Vi er bygget som et rør. Sant nok et kompliserte rør, et rør med tjukke vegger som kan bevege seg, men det er fremdeles slik at: "What goes in must come out"(Alt som kommer inn må gå ut) og det er bare kroppen som bestemmer hva det er som får lov å komme forbi rørets vegger.

På det viset kan man definere mat som alt som uhindrede passerer tarmvegger. Men enda må man introdusere en liten presisering. Spiser du en rå potet, får du vond i magen. Spiser du enda mer rå poteter kaster du opp eller får diare i tillegg til vondt i magen. Derimot hvis du koker den samme poteten, vil varmen fører til at proteiner i poteten blir endret slik at kroppen kan ta den opp uten at du får vondt i magen. Koking er egentlig en slags ekstern fordøyelsen, hvor du begynner å fordøye poteten i kjelen. Det var helt riktig av Hippokrates å si at kokker er leger, men de praktiserer en del av medisin som sorterer under Hygiene.

Sant nok, i blant når man blir syk blir funksjonen i kroppen endret slik at man noe gang, både får lyst og evne til å spise og fordøye uspiselig mat: gravide kvinner som spiser kritt er et godt eksempel på det.

Senere sa Hahnemann (On the effects of Coffee- 1803) at så lenge vi bruker salt, sukker og eddik i moderate doser, vil vi ikke merke noen skadelig virkning av det selv om det ikke fører noen næringsverdig med seg (hans påstand på det punkt kan diskuteres, men la gå)

Så går han videre og sier, i samme skriften, at medikamenter er substanser, som uten å ernærer oss, endrer vårt fysiologi. Bland de mild medikamenter klasserer han urter og krydder, vin og øl. Bland de som er verre, klassere han tobakk, i alle dets former, brennevin, kaffe og tea, men også overraskende nok for oss, bruken av cannabisblad, opium og fluesopp. (og jeg som trudde at narkotika var et moderne fenomen).

I korthet kan man si, at på Hahnemanns tid, var en gift ett stoff som, nærmest umiddelbart etter dets inntakelse, førte til at kroppen forkastet den ved hjelp av voldsom oppkast og avføring slik at stoffet ikke fikk tid til å passere tarmveggene. Et medikament derimot vil bli tatt imot av kroppen og passere tarmveggen og endre vår fysiologi på en gunstig (eller ugunstig) måte.

Siden Galens tid (ca 200-130 f.kr) hadde legene lærte å dempe virkning av gift ved å bland dem sammen med mange andre stoffer som motvirket effekten. På Hahnemanns tid var det fleste såkalt medikamenter blanding av opptil 60 forskjellige stoffer.

Men grekerne fra før Galen sin tid, brukte bare ett ord (en pharmakon, to pharmaka) for både gift og medikament.

Hahnemann vil prøve å endre på den moderne definisjonen, og gå tilbake til det gamle grekernes ord, ved å si at Gud har gitt menneske jern... Menneske kan bruke jern til enten å lage sverd for å drepe sin brødre eller for å lage plog for å føde sin brødre. Gud kan ikke bebreides for menneskets bruke av jernets til sverd.

På samme måte har Gud gitt mennesket arsenikk og kan ikke bebreides om vi bruker den som gift eller som medikament.

Han sier at vi er vant til å klassere stoff som enten absolutt giftig eller som absolutt medikamentelt, som om stoffets virkning avhenget kunne av dets natur, men Hahnemann vil prøve å bevise at det er to andre parameter som avgjøre hvorvidt ett stoff er en gift eller en medikament.

Pharmaka er ethvert stoff som, mot organismens viljen, uhindret passerer tarmveggen eller huden, forstyrrer organismens selvstyre og gjøre seg til kjenne ved å forårsake symptomer.

La meg prøve å uttrykk med mine egne ord omtrent hva Hahnemann mente om forskjell mellom gift og medikamenter:

Det finnes ingen prinsipiell forskjell mellom medikamenter og gift (Det greske ordet pharmakon betyr både gift og remedie). Alle medikamenter er giftige dersom de brukes under feil omstendigheter, blir tatt for ofte eller i for store doser. All gift virker helbredende, når de brukes under riktige omstendigheter, i små nok doser og ikke taes for ofte. Det som avgjør, hvorvidt et stoff er et medikament eller en gift, er doseringen.

Med andre ord, virkningen av et medikament er alltid dose relaterte, og alt er gift, når mengden som brukes er for stor.

Han sier i introduksjon til Arsenicum album (Chronic disease):

Det er erfaring, og erfaring alene som kan avgjøre hvorvidt dosen av en så mektig stoff som Arsenikk, er liten nok til at den kan bringe fram alt det som vår gavemild skaperen har påtenkte den. Det er bare gjennom fortykning av dets oppløsning og gjennom reduksjon av dosen at den kan bli så forandret at selv en sterk man kan bli befridd av sine plager ved dets bruke, men bare så lenge arsenikk er indikert gjennom dets symptomer. Mens den eksakt samme dosen forblir fullstendig uvirksom når den anvendes på en frisk barn.

I en fotenote legger han til: Et medikament som er valg på grunn av dets homeopatisitet (symptom likehet), med andre ord en medikament som kan fremkalle en sykkelig tilstand som meget sterk ligner den sykdom man prøver å kurere, rører kun den sykkelig delen av organismen, bare den opphisset, meget sensitiv del av organismen. Derfor må dosen reduseres så meget at den bare påvirker den sykkelig delen av organismen. I den hensyn må dosen være så liten at den ikke har evnen til å påvirke helsen til et frisk menneske, som ikke har de samme kontakt punkt med sykdom i tilstrekkelig graden til å gjøre ham syke, en virkning som bare store doser av medikamentet kan oppnå. (sitat slutt)

Han sier videre at i stedet for å bland arsenikk med andre stoff som er mente å reduserer effekten av arsenikk, vil det ha vært mer logisk å gi arsenikk uten innblanding av andre stoff, men å redusere den dosen av arsenikk man gir. Han sier: Hvem har sakte at en milligram er den minste dosen man kan gi, og hvis en milligram av arsenikk fremdeles har en giftig virkning, hvem er det som hindrer oss i å ytterligere redusere dosen til en hundredel av en milligram eller enda mer.

Så for hahnemann er det tydelig at det omstendigheter under hvilket man gir et stoff og dosens størrelser som er det eneste som kan skille en gift fra en medikament.

Hvordan man skall skille mellom gift og medikament i en verden hvor moderne farmakologi har tilvirket stoff nettopp med den hensyn av å lure seg forbi tarmveggen, eller stoff som kan injiseres direkte i blod kan ikke jeg svare på.

Men la nå ta opp studiet av Organon hvor vi avsluttet siste gang.

§ 20 og 21

Det finnes ingen teori som kan forutsi hvilken effekt et medikament vil medføre. Det er kun erfaring og møysommelig gjennomførte eksperimenter på friske mennesker som avslører virkningen (sykdomsfremkallende evnene) av et medikament.

§ 22

Den paragraf er innledning til en argumentasjon som vil gå videre til §25 og som Hahnemann kommer til å utdype i paragrafene 52 til 62.

På den ene side viser det seg at det eneste som kan betraktes som medikament er et stoff som kan påvirke kroppens fysiologi og ved å forårsake en endrede, en kunstig sykdom, kompensere og bote på den eksisterende naturlig sykdom.

På den annen side viser det seg at for å fjerne totaliteten av sykdommens symptomer vi må lette etter midler som enten forårsaker lignende eller motsatte symptomer til de eksisterende.

I en fotnote forklare han at det eneste andre mulighet er å velge medikamenter som påvirker den ikke sykelige del av organismen.

Det er en meget interessant og viktig fotnote fordi Hahnemann forklare at Homeopati på ingen måte er "Natur medisin".

La meg kom Hahnemann lite i forkjøpe og si at det finnes i prinsipp kun 3 måter å anvende medikamentene på. Enten bruk medikamenter som forårsaker symptom som ligner de som skall kureres (homeopatisk), eller bruk medikamenter som forårsaker symptomer som er motsatt til de som skal kureres (antipatisk), eller bruk medikamenter som ikke påvirker de symptomer som skall kureres men påvirker organismen på en annen vise (allopatisk).

Begrepet natur medisin stammer indirekte fra Hippokrates (ca. 500 f.kr). Hippokrates mente at organismen var animerte av en vitalkraft som han kalt "Fysis" eller "Natur". Organismen prøver hele tiden å tilpasse seg miljøet rundt den. Den tilpasning fordrer endring som i sin tur krever arbeid. For å gjennomføre dette arbeid måte "fysis" eller naturen lede organismen gjennom en "Krise" hvor kroppsvæskene ble "kokte opp" slik at de kan re-distribueres. Etter å ha møysommelig observert mangfoldig slik kriser ble Hippokrates etter hvert i stand til å assistere "naturen" gjennom den prosedyren ved å styrke pasienten med diett og ved å anvende medikamenter som forsiktig intensiverte (altså medikamenter som forårsaker lignende symptomer som krisens symptomer) og akselerert prosedyren.

Det må understrekes at Hippokrates filosofi var å gjøre minste mulig og at hans velkjente motto er "første og fremste gjøre ingen skader - Nihil nocere".

Kort tid etter Hippokrates kom en gruppe lege som mente at sykdommen ikke er et tilpasning forsøke, men at sykdom kommer av at "noe fiendtlig" er kommet inn i kroppen. Krisen ifølge dem, er "naturen" forsøke i å drive ut dette "noe fiendtlig" ved hjelp av utsondring. For eksempel feberen forsvinner når pasienten svetter, kvalmen når pasienten kaster opp, kramper i magen etter diare, lungebetennelse blødning fra lungene, hudutslett etc, osv. Strategien til disse Pseudo-hippokratiske lege ble derfor å imitere "naturen" og forårsake disse utsondring i håpe om å drive ut dette "noe fiendtlig".

Dessverre har disse pseudo-hippokrater aldri forstått at slik utsondring oppstår kun som følge av at helbredelse nesten er fullførte og er snarere en konsekvens eller et tegn på en vellykkede krise. **Det de gjøre er omtrent like dumt som om et folk i krig plutselig vil tenne bål, ringe klokkene og dans i gatene i håpe om at slik seires feiring vil sende fienden på flukt.**

Nå tilbake til fotnoten; Hahnemann mener at vitalkraften har som hoved funksjon å holde kroppens friske, men at vitalkraften ikke er til å stole på når organismen er blidt syke. Natur medisin, ifølge Hahnemann, er en medisin som imiterer naturen. Symptomene, sier Hahnemann, er selv sykdommen og er ikke vitalkraftens arbeid, men er en følge av en forvrengte vitalkraften som skriker etter hjelp. Vitalkraften, sier Hahnemann, er kun i besittelse av verktøy som ikke er godt egnet til bekjempelse av sykdom og som den intelligent lege aldri vil finne på å imitere.

§ 23, 24 og 25

Erfaring viser at den eneste varige helbredelse er oppnådd ved hjelp av medikamenter som forårsaker symptomer som ligner mest mulig på sykdommens symptomer (Så lenge dosering og repetisjon er riktig, så lenge sykdommen ikke sorterer under kirurgi og så lenge alle hindringer til helbredelsen er fjernet). Å bruke "antipatiske" midler, som midlertidig lindrer, vil nødvendigvis forårsake forverring på sikt.

§ 26,

Paragraf 26 er en nøkkel paragraf fordi den sier at alle homeopatisk helbredelser skjer på grunn av nevnte Natur Loven.

Dessverre kan den formulering føre til tragisk konsekvenser hvis den mistolkes. Når Hahnemann sier en svakere forstyrrelser er fjernet av en sterkere forstyrrelse betyr ikke det at den sterkere forstyrrelse forårsaker symptomer som er verre en den svakere. Det er ikke symptomene som er sterkere det er forstyrrelsens "Natur" som er sterkere. Det vil bli gjort tydeligere når vi kommer til paragraf 33.

Fotnoten gir en rekke lyriske eksempler.

§ 27

Samme problem i paragraf 27: I det norske utgaven, ordet "sterkere" som avslutter paragrafen referer til "medisin" og ikke til "symptomene".

§ 28

Erfaring bekrefter den Natur loven selv om vi ikke kan forstå hvordan det skjer, så følger et forsøke til forklaring i neste paragraf

§ 29.

Den samme idéen er gjentatt i paragraf 45 og en gang til i paragraf 148.

En annen måte å forklare det på er å forestille seg at vitalkraften hos et frisk menneske danser etter en viss melodi. Så lenge vitalkraften hører den melodi og danser etter den vil organismen holde seg frisk. Det som skjer når organismen blir syke er at frekvensen på mottaksstasjon er blitt skiftet over til en pirattestasjon og livskraften begynner å danse etter en annen pipe.

Den ny dansen har som effekt at organismen sender næring til pirattesender.

Det som må gjøre nå er å endre frekvensen tilbake til den opprinnelig musikken slik at organismen ikke lenger hører til pirattestasjonen og ikke lenger sender næring til den. På det viset vil pirattestasjonen miste sin inntekt og forsvinne fra luften.

Det vi må gjøre nå, fordi organismen aldri kan tilpasse seg brå endringer, er å sende eksakt den samme låten som pirattestasjonen, men lite sterkere slik at den overstyrer deres sending. De kan vi gjøre ved hjelp av en medikament.

Etter at organismen har hørte på medikamentet sending så lenge at pirattestasjon har mistet sin inntektsgrunnlag kan vi slutt å sende medikamentet låte og organismen vil da naturligvis begynne å høre på nytt til den opprinnelig sending.

§ 30, 31 og 32

Fotnoten til paragraf 31 kan virke vanskelig å forsvare ut fra dagens kunnskap, men resten av argumentasjonen i paragrafene holder stikk. Kunstig sykdom, altså sykdom forårsaket av medikamenter er sterkere enn naturlig forekommende sykdom. Vi er ikke alle syke når vi blir rammet av en influensaepidemi, men alle blir syke dersom de skulle ta tilstrekkelig store doser av et eller annet medikament, for eksempel arsenikk.

§ 33

Den engelske versjon overlater ingen tvil om at det er "Medisinens kraft som er atskillig større enn kraften til den sykdom fremkallende substansen og ikke symptomene som er verre. Symptomenes styrke er under kontroll av dosen størrelsen og kunsten er å gi en dose som ikke så stor, eller rettere sagt en dose som er så liten, at den ikke forårsaker symptom som er verre enn de eksisterende.

Materia Medica

Introduksjon til den tredje gruppen.

I det vi nettopp har studert Ignatia og Bryonia virker det naturlig å fortsette med Apis melifica som er det tredje middel som ofte er tenkt på som Natrum muriaticums akutt stedfortreder.

Deretter ønsker jeg å rette oppmerksomheten mot et fenomen som det kanskje ikke er lagt stor nok vekt på når man studerer Homeopati.

Fenomenet er velkjent hos botanikere og de kaller det "dobbeltgjenger". Det finnes mange planter som ligner hverandre av utseende, men som stammer fra helt forskjellig slekt og som har helt forskjellige egenskaper til tross for lignende utseende.

Vi ser det samme hos insekter. Fluer for eksempel som ligner på bier, men som ikke kan stikke.

Soppsankere er særdeles oppmerksomme på fenomenet fordi de fleste spiselige sopper har en giftig dobbeltgjenger.

Vi har midler i homeopati som ved en overfladisk studie er meget lik, men som er av en så forskjellig natur at de aldri kan brukes om hverandre. Et eksempel på slik dobbeltgjengeren er Apis og Apocynum, så vi kommer til å gå gjennom disse to midler etter hverandre. Et annet eksempel på dobbeltgjengere er Pulsatilla og Kali sulphuricum. Vi kommer tilbake til disse to midler ganske snart, men i denne omgang foreslår jeg at vi fortsetter vår vandring i Materia Medica ved å ta en sving innom Cantharis.

Cantharis er et middel som er vanskelig å plassere i en sammenheng, men siden det også er et stikkende flygende insekt virker det forsvarlig å ta det sammen med Apis. Det er nemlig så at begge er karakterisert ved brennende smerter og det vil lede oss til nok et stort middel som også er kjente for brennende smerter; Arsenicum.

Det siste midlet i denne omgang er Agaricus, broen mellom Agaricus og Arsenicum er engstelse for helse og smerter som nåler, brennende nåler for Arsenicum og isnåler for Agaricus.

APIS MELIFICA.

Grunnen til at jeg tar Apis melifica nå, er fordi Boericke blant andre betrakter Natrum muriaticum som den "Kroniske" av Apis melifica. Det viser seg at Apis melifica og Natrum muriaticum deler plass i ganske mange rubrikker og vi ser at det hender ofte at en pasient som er i ferd med å bli bedre av en Apis melifica tilstand sklir over i en Natrum muriaticum tilstand. Da kan man tenke, kunne man ikke heller gi Natrum muriaticum med en gang i stedet for å kaste bort tid på Apis melifica.

Svaret er selvfølgelig nei, og forklaringen er at når to midler har mange felles rubrikker da kan disse rubrikker fungere som en slags overgang stasjon; det er der man kan bytte tog.

At du treffer en turist på perrongen i Oslo forteller deg at han er sannsynligvis kommet ditt med tog, men det forteller deg ingenting om hvilket veien han tok for å kom seg ditt. For alt du vett kan ha like godt ha kommet fra Hawaii som fra Kina.

Hvis du skal reise fra Trondheim til Barcelona, og reisebyrået har instruert deg i å stige ned fra toget i Oslo, og ta toget som venter rett over perrongen. *Nå*, hvis du bytter toget i Hamar i stedet for i Oslo hvor havner du da ? Du har tydeligvis byttet på feil rubrikk. Nå du fremdeles skal til Barcelona, reisebyrået (det er et ganske dårlig reisebyrå), har gitt deg en billett som gjelder fra Oslo til Barcelona. Du tar toget fra Trondheim og får problemer med konduktøren på strekningen Trondheim / Oslo, så hva hjelper det å si at du skal til Barcelona når du sitter på riktig tog med gal billett. Derfor kan du ikke gi Natrum muriaticum når Apis melifica ligger på toppen; du må vente (Wait ... Wait ... Wait) til toget kommer til riktig perrong.

Apis melifica er potensert bie.

E.E. Marcy, en Amerikansk homeopat, var den første til å bevitne en helbredelse med Apis melifica

Pasienten var en 12 år gutt som led av en slags nyreforstyrrelse, gutten hadde fått behandling hos flere leger før han ble Marcy's pasient. Symptomene var ganske alarmerende; urin produksjonen hadde nærmest fullstendig opphørt, hele kroppen var oppblåst, huden tørr og varm, pulsen raske og svake, pustet kort og anstrengt, magen øm ved berøring, tørrhet i munnen og halsen, tørst, ekstremt rastløs og engstelig, kort irriterende hoste og nærmest totalt fravær av søvn.

Marcy prøvde flere midler uten suksess. For å redde livet måtte han ty til direkte tapping av væske fra abdomen.

Det er på det tidspunktet at en vandrende indianer kvinne, en av de få overlevende av Narragansett stammen, foreslår at gutten skulle spise en bie morgen og kveld. Bien måtte fanges og stekes hel i ovnen og spises med honning. Etter den første dagen var det merkbare bedring og etter noen uker var gutten kurert.

Marcy var ikke sen med å gjøre systematisk prøving av bien og ble snart fulgt av andre som bl.a. Herrings, og pr. idag står Apis melifica i 2844 rubrikker i Kent's repertory, og er vårt 42. best representerte middel. Det som gjør Homeopatie så vakkert er at den ikke bryr seg om hvor informasjonen stammer fra. Hvis det er vitenskapelig utforsket ved hjelp av prøvning og bekreftet ved å kurere de syke, da kan det eldste kjerringråd, den mest usannsynlige folketro få en honnør plass i vårt famakopea.

Vandre forbi en bikube og hva hører du? BBZZZZ.

Foran inngangen massevis av bier vifter med vingene som om de skulle ta av. Men de gjøre det ikke. Også inne i kuben vifter masser av bier med vingene.

BBZZZ. Hva driver de med?

VENTILASJON!

(Fever; WARM; room agg.; heat of the room is intolerable*** // Respiration; DIFFICULT; heated, when overheated***)

Bien tåler ikke varmen, hvis temperaturen i kuben stiger for meget kommer alle biene til å stryke med (Chill; WARM; room; smothering in***).

og det er vår første keynote. < VARM (verre av varmen).

Biene har det travelt; jobber hele tiden, når de ikke vifter med vingene, danser de for å fortelle hverandre hvor man finner blomster (Mind; DELUSIONS; walk; cannot walk, must run or hop*),

og så flyr de, fram og tilbake, stikker nesen langt ned i den ene blomsten og så flyr til den neste, (Nose; COLDNESS; tip of*** // Nose; OEDEMA*** // Nose; DISCOLORATION; redness; erysipelatos***) og så hjemme igjen, og ut en gang til. BBZZZ..Buz ... buzzzbuzzzbuzzz ... buzbybi. BUSY BI. (den travle bi)

Busy er vår andre keynote.

(Mind; INSANITY; busy*** // Mind Busy ** // Sleep; DREAMS; busy*).

En middelstore bikube kan telle ca. 20 til 30 tusen individer, men antallet kan også gå opptil 75 tusen. Alle biene i en slik kubb stammer fra en eneste dronning. På høydepunktet av sin yteevne legger bidronning daglig omtrent tusen, ifølge noe iakttakere opptil 3000 og sågar 5000 egg. Det må være litt av et produksjonsorgan! Hvor kommer eggene fra?

Eggstokkene.

Hos dronningen vokser eggstokken så mye at til slutt er hun ingenting annet en stor eggstokk. Kan Apis mellifica være et middel for hovne eggstokker ?

Female Genitalia; CONGESTION;Ovaries***

Female Genitalia; ENLARGED; ovaries***

Female Genitalia; HARDNESS; Ovaries; right***

Female Genitalia; HEAVINESS; Ovaries***

Female Genitalia; TUMORS; Ovaries***

Dronningen er sjalu (Mind Jealousy**), ingen andre enn henne får lov til å boltre seg med drone (hanbi hetter drone og ikke humle som mange tror; humlen er et helt annet dyr.), men når hun har forsynt seg av dronens gunst, er den stakkars fyren enten jaget fra kuben eller drept. (Female genitalia; DESIRE; increased in widows ***). Bien er en lystig enken, (Mind; INSANITY; erotic***) i hvert fall dronningen, de andre får holde seg: (Generalities; SEXUAL desire, suppression of agg.***).

En virkning på eggstokkene som gradvis forplanter seg til det mentale i form av sjalusi eller erotisk adferd særlig hos damer hvor seksdriften er undertrykt er vår tredje keynote.

Og mannfolk da? Blir ikke de påvirket av Apis og forresten, hva ble det av dronen; (Sleep; DREAMS; girl, that he is a*). Oh! oh! Ikke full så bra. Mens vi snakker om drømmer; kan det være verdt å notere at Apis er en av to midler i rubrikken (Dreams; crazy*) Apis er også første middel for drømmer om å fly, drømmer full av oppfinnsomhet (inventions), drømmer om å reise med tog (railroad).

Jo, men ellers har ikke Apis noen virkning på mannfolk? Som alle vet er bien ikke til å spøke med fordi den stikker, og hva skjer når man er stukket ?

- 1) Skriker! Selvfølgelig, alle gjør det, du òg, ikke kom her å tøff deg. (Mind; SHRIEKING; brain cry***) brain cry eller cri encephalique er gjennomtrengende skrik som kommer mens pasienten sover, helt nifst: det kan høres i huset ved siden av, men pasienten våkner ikke. Det er ikke en brølle: det er en

..... iiiiii **iii i** iiiiii

Hjernehinne betennelser, eller annen inflammasjon med dyp søvn, og svette som alternerer med het tørr hud. (Mind; UNCONSCIOUSNESS; feber, during*** // Perspiration;ALTERNATING; with heat * bare et middel)

1-bis) som regel er det alltid noen som ler hvis noen blir stukket av en bie, (Mind; LAUGHING; misfortune, at*). Arnica er i blant anbefalt for bistikk sting; det finnes de som etter å ha blitt stukket sier "Nei det er ikke noe", hele trynet hovner opp som en fotball og de sier "det gjør ingenting". Whatzzarubrick ?; (Mind OBSTINATE; declares there is nothing the matter with him*). Bare 2 midler Arnica og Apis. Sammentreff ??

- 2) Smerten; intens sviende, brennende, stikkende smerter.
< varm, > kald, <berøring.

- 3) Ødem, hevelser og ansamling av vann, inflammasjon, het.

Om man tenker på en bi, fordi midlet er laget av hele bien, får man en ide om hva midlet kan forårsake. Hva vet vi om en bi? Jo egentlig er den rundt. Okay hva slags menneske er rundt? Jeg skal si det en ting, og det er egentlig ikke særlig lurt å tenke på midler på den måten, men jeg gjøre allikevel: en evnukk, altså en man som ikke eire testikler eller som mangler tilstrekkelig testosteron, hovner opp og blir rundt. De blir også overvektig, rød og varm, de får problemer med å puste og er plaget av varm og for å si det som det er, er en bi en flygende insekt, men et menneske må gå og kan ikke fly, så ganske snart utvikler han svakhet i ryggen.

Så snart den svakheten oppstår vil muskulaturen rundt ryggraden stivner til: da får man en Rhus toxicodendron type av tilstand. Men noen ganger er musklene ikke sterke nok og det oppstår en ”prolaps”, som er et annet navn på skive utskridning. I begynnelse gir en slik prolaps en smerte som av en bi stikk.

Ingen, så vidt jeg vet, har brukt Apis for ryggskive prolaps med stikkende smerter, men det hindrer ikke at du kan var den første. Det eneste du må huske er å kun gi Apis til mennesker som miner deg om en bi. Og det vil si at de har en stor kropp med mange små armer.

Vi har en rubrikk for slik mennesker forresten: du finner den under (Generalities: OBESITY, body fat, but legs thin) og i den rubrikk finner du bare et middel og det er ikke Apis, det er Ammonium muriaticum. Vi skal senere se at Ammonium muriaticum er et av hovet midler for ryggprolaps og at den midlet er en ”muriaticum” akkurat som Natrum muriaticum, som tradisjonell sett er det kroniske midlet for Apis mellifca.

Så la oss gå videre for en stund med utgangspunkt i Natrum muriaticum og en ting vi husker om Natrum muriaticum er at de har problemer med væske omsetning. Natrum muriaticum er salt og salt holder igjen væskene og samler på væskene, slipper ingen ut. Du er trygg med en Natrum muriaticum: han kan hold på en hemmelighet, han er alltid ordentlig og vel oppførte, han viser ikke sine sorger, han holder ut, han holder tett helt til PAAFFF! Det skjer en brå forandring, Whoopy it's Ignatia land again! (Mind: ABRUPT). Vi ser den samme fenomen på det fysisk plan hvor symptomene kan plutselig fall som lyn fra klar himmel: vi ser at snuen kommer plutselig, at tårene renner som bare det, at det blir forstoppet, men at rektum plutselig sprekker og det fosser blod fra endetarmen. Hos Apis er det nesten den samme fenomen, bare nummeret før, i den fasen hvor væskene samler seg opp, og kroppen blir varm!

Det er en ting du burde legg på minnet når det gjelder hevelser hos Apis.

Bare en ting.

I hvert fall i begynnelse.

Og det er at hevelser er ROSA.

Hevelser hos Aconitum og Belladonna er mer knall rød, mens hevelser hos Rhus toxicodendron går mer mot det brun. Men hos Apis er de rosa fordi vevene inneholder my vann, så blodet blir uttynnet samtidig som delen blir så hovnet at det oppstår en slags skinnende belegg på den.

Noen forfatter prater om en stearin lignende utseende.

Videre sier Farrington at hevelsen er ikke spent som hos Belladonna eller Aconitum, men at hos Apis er hevelsen er av en mer ”slapp” karakter.

Muligens vil du bedre forstå hva jeg prøver å si hvis jeg tar hevelsen i halsen som eksempel. Første la meg si at de fleste halsproblemer som svarer til Apis, vil begynne sakt, over flere dager. Et typiske Apis tilfelle vil begynne på høyre side og gå over mot det venstre, men når den er velutviklet vil pasienten klage over en fullhets følelse i halsen som gjøre at han må svelge, men som samtidig hindrer ham i å svelg. Ber du ham om å åpne munnen vil du se at hele tungen, hele munnen er hovne, rosa, skinnende og glatt. Og der på tungen ligger en ...?

Det ser ut som en slags liten kondom med vann i.

Det drøvelen!

Rubrikken er (Throat: SWELLING: Uvula. Ødematous***) og det finnes få andre midler som prester noe lignende.

Det verste er at Apis er en tilstand hvor kroppen ikke har evnen til å bringe fram en skikkelig feber slik at den syke blir mer og mer døs og bort. Jeg sa at Belladonna vil sov, men får det ikke til. Apis har akkurat den samme. Det finnes mange punkt hvor man kan skille disse to midlene fra hverandre og type av hevelse vil være den beste, men eller kan du merke at Belladonna er stort sett kald og bedre av varm, Apis det motsatte. Og at Apis er stort sett bedre av frisk eller kald luft og vil gjerne avdekke seg, Belladonna det motsatte.

Fordi han greier ikke å bring fram feberen skikkelig er det fare for at det oppstår hjernehinnebetennelser eller andre form for hva man på engelske kaller "Dropsy" som er ikke den samme som Ødem.

Ødem er når det samler seg vann i et organ og at vannet er omtrent jevnt fordelt over hele området. Dropsy er når spenning i vevene blir for svake slik at det ikke greie å hold vannet fordelt. Dropsy er når vannet faller over for tyngdkraftens lover og samler seg sammen i nederste del av et organ eller i en kroppens hulrom. Som for eksempel i hjerne, i hjerte eller lungesekkene og i de stor lede som kneet eller ankelen (Extremities: SWELLING: Knee, dropsical** // rheumatic ** // Ankle***)

Når det gjelder besvære i lemmene vil den syke muligens si at smerten er av stikkende, stingende eller skarp karakter, han burde i hvert fall ikke si noe som tyder på det motsatte, men viktigere enn det er at disse smerter burde blitt lindret av kulde og forverret av varm. Vennligst studere nøye den viktig rubrikken på side 1044 (Extremities; PAIN, cold applied amel). Huske også at Sulphur er et utmerket middel for å drive ut vann som har samlet seg i kroppens hulrom.

Særlig når det gjelder verkefinger er bedring av kaldt omslag markant Smertene vil være av stikkende karakter og inflammasjonen vil utvikle klø (Extremities: FELON: cold application amel** // itching*** // stinging pain***), men de vil utvikle seg verke som hos andre midler, tvert imot vil betennelse hovne opp og press og blir rød. I sånn tilfelle vil Apis ha godt nytt av å etterfølgt av Sulphur.

Når det gjelder mage tarm vil magen hovne opp, bli oppblåste av væsker og bli meget øm. Det gamle bøker prater om diareen, og sier at rektum forblir åpent (Rectum: OPEN, sensation of**), men jeg har aldri vært bort i det. Derimot husker jeg et tilfelle hos et små barn som lidded av kronisk forstoppelse. Vi ha valg mange midler uten varig resultater. Midlet som virket beste være Natrum muriaticum. Da kom det fram at barn klaget av hun være rett for noe skulle sprekk eller rive i magen når hun trykket. Symptomet kommer klart fram i Boericke.

Som sagte har Apis en markant virkning på eggstokkene og på nyrene på grunn av dets vanndrivende virkning, men man burde tenke seg om to ganger før man gir den til gravid kvinner, særlig i de første måneder (Genitalia Female ABORTION, early month**). Misforsto meg rett her, fordi det er ikke tvil at Apis kan gjøre my for kvinner som har en tendens til å aborter NÅR MIDLET ER INDIKERT UT FRA SYMPTOMENE.

I følge gamle bøker har Apis vunnet mange eder i øyesykdommer ikke minste når det er selv øyeeple, så vell slimhinnen, som hovner opp, en tilstand som heter staphyloma (Eye: STAPHYLOMA: **). Ved en overfladisk overgang av slik tilfeller vil Apis ligne på Rhus

toxicodendron som har de samme symptomer, men ikke de samme modaliteter.

Særlig når det gjelder behandling av rosen må man lære å klart skille Rhus tox fra Apis fordi disse to midler er uforenelig, det er faktisk fiendelig mot hverandre, de slåss så at fjærene fyker...og det er pasienten som lider.

Som en generell regel kan man si at du burde ALDRI GI RHUS TOX DIREKTE ETTER APIS ELLER OMVENDT.

Alt i alt er Apis melifica et vel dokumentert middel, men det er egentlig lett å huske. Og derfor lett å glemme?.

Den viktigste ledetråd er ødem, enten den er lokal eller generelt. Hovedtrekket er en nesten stearinlignende, gjennomsiktig hud, oftest ledsaget av uteblivelsen av tørste og svært begrenset urinering. Ødem som er oftest konsentrert til over kroppen, ansiktet og særlig øyelokkene. Disse symptomer dukker ofte opp i samband med, mer eller mindre alvorlige, nyre betennelser. For lungebetennelse konkurrerer Apis melifica i effektivitet med Sulphur når det gjelder resorpsjon av væsker. Vi har også nevnt hjernehinnebetennelse, cystitt, halsebetennelse, inflammasjon av eggstokkene og erysipelas (rosen).

Vi ser at i alle disse patologiske tilstander er det nettopp hinnen eller overflaten som er engasjert. Kent's M.M. nevner på side 116, omtrent i midten av det andre avsnitt; "Apis affects the things that are extemal; it effects the envelopes, the coverings". Så man blir ikke overrasket når han nevner pericarditt et par setninger videre. Og hvilket blir da de symptomer som indikerer Apis melifica i et pericarditt?. Ødem, knapp urin og åndenød som blir verre i et varmt rom.

Men for oss i vår begrensede praksis er det nok halsbetennelse og øyebetennelser som kommer til å påberope seg Apis melifica.

Det er godt å vite at Apis melifica har kureret og t.o.m. stanset epidemier av både difterien (kfr. Nash "Leaders... " side 145) og trachoma som er en meget smittsom tropisk øyesykdom (kfr. Tyler " Pictures..." side 75).

Apis står et sted mellom Belladonna, Rhus tox og Arsenicum; felles er rastløsheten, hos Apis en nervøs rastløshet, hos Rhus tox en fysisk rastløshet, hos Belladonna en opphisselse og hos Årsenicum en engstelig rastløshet. Felles med Belladonna er, i akutt tilstand, at rastløsheten går over til en døsig halv våken tilstand hvor pasienten vil sove, men får det ikke til. Alt i alt er Belladonna mer knallrød mens Apis er først rosa og senere kanskje fiolett eller t.o.m. blå.

Typisk for Apis er mangel på tørste mens Belladonna kan være ekstremt tørst på kalde drikker men har samtidig problemer med å svelge pga. tørrhet og spasmer i halsen. (se også Generalities; CON'VULSION, drinking, from).

Felles for de fire er også mange hudsymptomer; eksempelvis (Skin ERYSIPELAS swelling, with. // eller t.o.m. gangrenous;) Hos Apis vil rosen utslett brer seg fra høyre til venstre, hos Rhus tox det motsatte.

Erysipelas smooth (= glatt) bare Bell. og Apis. Her vil sprednings mønster vare mer avgjørende enn retningen. Apis sprer seg jevnt, Belladonna som eiker på en hjul.

NOTA BENE 1 Prøve å huske at Apis og Rhus toxicodendron følger ikke bra etter hverandre. Vi kommer tilbake til det senere.

NOTA BENE 2 Hva gjør vi når en pasient har alle de patologiske symptomer av Apis melifica, men at han er bedre av varm og verre av kaldt? Kan vi gi Apis melifica allikevel og håpe på det beste?

Hva gjør vi når en pasient har alle de patologiske symptomer av Rhus toxicodendron, men at han er verre av bevegelse, altså "any" bevegelse. Alle er enig at vi skall gi Bryonia alba. Apis melifica har også en sånn dobbeltgjenger som har akkurat de motsatte modaliteter og den heter;

APOCYNUM CANNABINUM.

Apocynum cannabinum er et lite middel (390 forekomster i repertory), men Kent gir ham 7 sider i sin M.M. Når man blar i Cowperthwaite ser man at nesten halvparten av symptomene er av klinisk opprinnelse, men hvem bryr seg om det når vi husker at et homeopatiens hjørnestein er at "det et middel kan forårsake er hva et middel kan kurere, og at det et middel kan kurere kan det også forårsake".

Så Apocynum cannabinum ligner på Apis.

Den samme lokale eller generelle ødem. Begge to har kurert når ødem var det mest synlige symptom i så vel hydrothorax (vann i brystkassa) som i hydrocephalus (vann i hodet), i den siste har Apocynum cannabinum ikke den samme "brain cry" som Apis.

Hoved forskjellen er:

Apis melifica < varm og > kald

Apocynum cannabinum < kald og > varm

Apis melifica = ikke tørst

Apocynum cannabinum = veldig tørst for kald drikk selv om kald drikk forverre symptomene.

Begge har vannaktig diaré, følelsen av at rektumen forblir åpen !!! (side 623 Rectum OPEN anus; sensation of), men Apis har smerter mer av en brennende og stikkende karakter som ventet, mens Apocynum cannabinum har en følelse av trykk som om det sitter en klump der; Clarke gir "som om en kile ble slått opp i anus".

Som en repetisjon for Apis og en innføring i Apocynum cannabinum, les i Kent M.M. side 123 fra toppen til side 124 slutten av første avsnitt "Dropsy, with great thirst".

Apocynum cannabinum har få påviste mentale symptom; depresjon, fortvilelse, lyst til å gråte, vil ikke prate og lignende, mens Apis, på grunn av rastløsheten, kan iblandt ligne på en varm Arsenicum album.

Men siden Apocynum cannabinum er en kald Apis og at Apis er en varm Arsenicum, da ligner Apocynum cannabinum på Arsenicum !. Helt korrekt!

Når det gjelder mage symptom kan Apocynum konkurrere med Arsenicum. Slå opp repertory side 393 (Face; SWELLING; ædematous) Nå på side 532 (Stomach; VOMITING; drinking, immediady after). Vi kan gå videre på side 513 (PAIN, drinking after) = Apoc eneste middel
Forelesning

med 3 poeng, mens Arsenicum er kjente for (Pain, cold drinks after) (side 512).

Apocynum er også første midlet for oppkaste i løpe av mensen (VOMTING, menses, during***). Men kutt ut og gå opp! Vekk fra detaljene, vekk fra sykdommen og til pasienten. Apocynum cannabinum har nærmeste ingen mentale symptom, mens Arsenicum er full av dem.

Det med å sett midlene opp mot hverandre blir bare mer og mer moro etter hvert som vi kjenner flere midler, vi husker at Apis mellifica er middel No I for "Burning > cold", og vi skall snart se at Arsenicum album er middel No I for "Burning > heat " men før vi ser på Arsenicum, som er et av de mest komplisert midler vi har, vil jeg første prate om et av de enkleste midler vi har og som er middel som er No I for "Buring > warm";

CANTHARIS

Cantharis er som Apis en flyvende insekt, den tilhører arten Coleoptera, og er best kjente under navnet SPANSK FLUE, men dens egentlige navn er Cantharis vesicatoria. Stammen til ordet vesicatoria er "vesie" som betyr som verb; evne til å danne blemmer, og som substantiv; blære, som i urinblære. Virkemiddelet i Cantharis heter Cantharidin, og har en ganske lett forståelig effekt på mennesket og Cantharis er en av de enkleste midlene i hele Materia medica. I middelalderen ble Cantbaris brukte i "elskovsdrikker" pga at den øker blodtilførelse til genitalia.

Som vi vil se, hvis vi legger sammen brenning, afrodisakum og begrepet "vesie" da har vi omtrent middelets bilde.

Før i tiden var det såkalte "spanskflueplaster" mye brukte utvortes i skole medisinen for å forårsake blemmer på huden for å avlede sykdommen blablaba ... jeg forstår bare ikke den logikken. Man gikk vekk fra denne praksis etter hvert som man begynte å registrere et stigende antall med alarmerende bivirkning. (Det høres ut som en kjent låt !).

Mekanismen bak bivirkningen er at cantharidin ble tatt opp av kroppen gjennom huden og skylt ut gjennom nyrene. Cantharidin er et sterkt irriterende stoff og hele urinveien ble påvirket av den.

Siden Cantharis skaper URINVEIS INFEKSJON, er Cantharis 's hoved homeopatisk anvendelse nettopp urinveis infeksjon.

Farrington, en homeopat fra før Kent's tid, sier:"Erfaring har vist at nesten hver gang Cantharis er indikert, er symptomene fra urinveien tilstede".

H.N. Guemsey, homeopat fra omtrent samme epoke går enda lengere og sier:"Det er et påfallende faktum, at dersom det forekommer hyppig vannlating ledsaget av brennende eller skjærende smerte, eller selv om vannlatingen ikke er så hyppig, men at den brennende eller skjærende smerte ledsager selve urineringen, er Cantharis nesten bestandig midlet for hvilken som helst annen lidelse, enten det er lunge eller til og med hjernehinnebetennelse".

Disse utsagn har gjentatte ganger blitt sitert i homeopatisk litteratur, og ingen motsier dem, men dette har dessverre ført til en beklagelig

"rutinemessig bruk" av Cantharis i alle former for urinveis infeksjon, og det på bekostning av det "riktige middelet".

Bl.a. Geghas, en nålevende gresk homeopat, sier at SARSAPARILLA er oftere indikert i Hellas, men mer om det når vi omhandler urinveis infeksjon under terapeutikken.

Symptomene som kaller for Cantharis i urinveis infeksjon er hete, brennende eller skjærende smerte FØR, I LØP AV og ETTER urinerings.

Disse smerter sitter først og fremst i blæren og i uretra;

Urethra; PAIN; burning; urination; before***

Urethra; PAIN; burning; urination; during***

Urethra; PAIN; burning; urination; after***

Bladder; PAIN; urinating; beginning***

Bladder; PAIN; urinating; during; after a few drops pass***

Bladder; PAIN; aching; urination; after***

Smertene kan også sitte i blæren, men sprer seg ned over.

Bladder; PAIN; burning; neck***

Bladder-, PAIN; cutting; neck***

Bladder; PAIN; burning; extending through urethra***

Bladder; PAIN; cutting; neck; extending through urethra***

Smerten kan også sitte enda lenger opp og spre seg ned over;

Kidneys; PAIN; cutting; paroxysmal, and burning in both***

Kidneys; PAIN; contracting; down ureters to penis***

Vi ser at hele systemet er påvirket. Cantharis er tenkebar i såvel cystitt (blærkatarr), nephrit (nyrebetennelse)men også i akutt nyrestein kolikk. I alle tilfeller er Cantharis "konstant tissetrengt".

Må tisse så snart det kommer to dråper i blæren. Dette fører til at urin blir mangelvar etter hvert. Men fremdeles er den "konstants trangen til å tisse(urging)" tilstedet, så han anstrenger seg for å tisse; "Om jeg bare kunne slippe gjennom to små dråper, eller bæsje for den sakens skyld" men nei! ingenting kommer; det er fullstendig låst.

Det er hva man kaller "Tenessmuss" og eller "Strangury".

De få urin dråper som kommer gjennom svir og brenner hele veien, urinen er ofte tykk, geleeaktig og ugjennomsiktig; (Urine; CLOUDY; passed, when***).

Hele genitalia er varm og ekstra følsom, fullt av hett blod. Hele tankevirksomheten er dratt ned til den kroppsdelen. (Urethra; TENSION; erections, during*** // Male Genitalia; ERECTIONS, troublesome; continued*** // ERECTIONS, troublesome; excessive*** // Female Genitalia; DESIRE; increased*** // Male Genitalia; SEXUAL PASSION; increased*** Male Genitalia; SEXUAL PASSION; violent***)

Alle nerver er i spenn; han må tisse hele tiden og han må tisse nå; i dette sekund!

Oh ! det gjøre så vondt at han danser fra det ene benet til det andre.

Akkurat som en bie; (Bladder; URINATION; dysuria; painful; dances around the room in agony, so that he***).

Irritasjonen gjør ham rastløs og sint. Han blir kranglete og mildt sagt uhøflig; (Mind; CONTRADICT, disposition to; afternoon**// Mind; INSOLENT; afternoon**)

Han mister styringen på sine tanker, blir gal og rasende, slår mot veggen og klorer maling fra veggene. (Mind; RESTLESSNESS; rage, ending in a* // Mind; STRIKING; wall, the* // Mind; SCRATCHES with hands; the lime off the walls*).

I verste fall kan han besvime og få delirium. (Mind; DELIRIUM; crying; for help** // Mind; UNCONSCIOUSNESS; lying; with outstretched arms, screaming and tossing**). I alle dets forløp bærer ansiktet et uttrykk av redsel og lidelser; (Face; EXPRESSION frigtmed* * //, suffering * *.)

Som Arsenicum, Belladonna og Calcarea carbonica tror han at det er noe under sengen, men det er bare Cantharis som hører at han banker og løfter opp sengen; (Mind; DELUSIONS; bed; raised, were* // Mind; DELUSIONS; seized, as if* // Mind; DELUSIONS; bed; someone; under it; knocking*).

Cantharis innbiller seg også at en iskald hånd tar strupetakke på ham. (Mind; DELUSIONS; choked, thinks he is about to be; by icy-cold hands* Mind; DELUSIONS; hand; midnight vision of something taking her* // DELUSIONS; throat, some one with ice cold hands took her by the*)

Alt dette kommer ganske raskt på, som Kent sier " the patient is sick in a great hurry" altså syk i full fart.

Disse inflammatoriske og brennende symptomer er på ingen måte begrenset til urinveien, men kan også angripe hvilket som helst innvendig slimpose og huden.

La oss begynne med brennende smerter i huden som for eks. etter brannskade; (Generalities; BURNS***).

Øyebetennelser som følge av brann; (Eye; INFLAMMATION; burns, from***).

Hud som brenner, særlig ved berøring som for eks. etter overdrevede soling; (Skin; BURNING; touch, on**).

Hudutslett med svære blemmer som etter et brannsåre; (Skin; ERUPTIONS; blisters; as from a burn**). Hudsår som svir ved berøring; (Skin; ULCERATIVE pain; touched, when**). Til og med koldbrann; (Generalities; INFLAMMATION; intemally, gangrenous*** // Skin GANGRENE**).

Men også mer dagligdagse symptomer som kvise på nesetippen som brenner ved berøring; (Face; ERUPTIONS.; pimples; nose; burning; when touched*).

MYGGSTIKK!

M. Tyler gir Cantharis 200 for sviende kløende myggstikk!!

Halsen kjennes tørr og trang og det BRENNER særlig når han drikker. Det merkelige at han er egentlig veldig tørst, magen og halsen er tørst, men hjernen sier nei; en slags redsel for vann som fører til vrede. Middlet er faktisk blitt brukt mot rabies.(Mind; RAGE; water, sight of* // Mind; FEAR; water, of* // BARKING ** // RAGE; trying to drink, when, or touching larynx* // Mind; HYDROPHOBIA.*)

Sår hals med brennende smerter og munnsår med blemmer bakerst i halsen til om med blødning i halsen; (Throat APHTHÆ ** BLISTERD*

(eneste middel) BLOOD oozing**). Belegg bakerst i halsen som er vanskelig å hoste opp, smerten øker når man harker. (Larynx; MUCUS in the air passages; Larynx; ejected with difficulty** // Larynx; PAIN; burning; Larynx; scraping, when**).

Brennende smerter går gjennom hele fordøyelses kanalen, irritasjonen er intens og kan føre til blødning; blod i urin og i avføring.

Stikning i brystet forårsaket av inflammasjon i lungesekkene, smerten sitter nederst i brystet. (Chest; PAIN; stitching; Sides; lower part of-, right**). PERICARDIT betennelser av hjertesekken med dragende smerter rundt hjertet; (Chest, PAIN, drawing, Heart**).

Bøerick gir som modalitet bl.a verre av coffee. Her er forverringen at han føler seg mer oppblåst.

(Chest; FULLNESS; coffee, after* /Abdomen; FULLNESS, sensation of, coffee, after* // Stomach; FULLNESS, sensation of; coffee, after* // Generalities; FOOD; coffee* // Fever; DRINKING; coffee*).

Den absolutt mest dramatisk tilfelle hvor jeg har brukt Cantharis var for en ung man som hadde brent seg med smeltet plastikk. Det som skjedde var at han våkne midt på natten av røyke i rommet. Sannsynligvis hadde det kommet en sigarett glød mellom puttene på sofaen. Sofaen var laget av imitasjon lær, svarte skai. Han bodde i en høyblokk leilighet. Han bestemte seg for å bære sofaen ut på balkongen. Så han åpnet døren og plukket opp hele sofaen mellom armene og presset den mot brystet. Mens han båret sofaen mot døren blåste plutselig hele sofaen opp i flammer. I det splittsekund før smerten inntraff fikk han panikk. Hvis han dropper sofaen vil hele bygning gå opp i brann med mange sovende menneske i. Så han holdt ut (for en helteå! og båret sofaen ut på balkongen og kastet den over veggen og ned i gata. Han våknet på sykehus med ubeskrivelig brann sår. Han var så brent at de våget ikke å flytte ham til en spesialiserte sykehus. Hele forsiden av kroppen var en masse av åpnet kjøtt. Ansiktet var også betydelig brent.

Søsteren hans ringte meg fra sykehus for å be om råd. Han var beviste og full av morfin, men han kjente smertene like mye. Jeg hadde veldig liten tru på at man kunne gjøre noe, så det er oppgitt at jeg sa gi Cantharis. Umiddelbart etter første dosen av 1m, slapp smerten for noen sekunder, men kom att igjen. Det neste dosen hadde samme virkning. Og den tredje óg. Han ba om mer Cantharis!

Søstera ringte. Jeg sa prøve å løse midlet opp i et glass vann og gi ham en teskje. Det hadde samme virkning: smerten ble bort for noen sekunder. Til slutt ga hun han teskjer nærmest kontinuerlig og smerten holdt seg på en tålelig nivå. Hun ble en hele uke ved hans side og det gikk my Cantharis, alt oppløste i vann og matet med teskje. Kirurgene og sjukepleier værte imponerte og de kuttet ut morfin ganske tidlig. Tre måneder etter på kom han ut av sykehuset. Det var nesten ikke et arr i ansiktet, men han kunne ikke gå fordi musklene hadde fått så store skade.

Jeg traff han aldri. Pratet aldri med ham. Søstera kom å besøke meg da jeg foreleste i Stavanger for å takke. Øynene min ble full av tårer og jeg fikk ikke fram ett eneste ord.

Hun takket og reise sin vei.

Jeg husker ikke en gang hennes navn.

ARSENICUM ALBUM

Arsenicum forkommen i naturen i form av sulfider. Selve metallet er ikke giftig, men dets legering er dødelig for mennesket selv i små mengder.

Arsenikk brukes i dag bl.a. for framstilling av metallegering og som skadedyr kontrollmiddel, bedre kjent som rottegift. Arsenicum er fra gammelt av brukt i medisin. I senere tid pga av dets effekt på celledeling i bekjempelsen av leukemi.

Under navnet Fowler's powder har arsenikk vært brukt i hytt og pine av den gamle skole medisin.

Clarke refererer til at det fantes i Tyrol, folk som brukte det som styrkemiddel, opptil 6 grain av Arsenikk hver annen dag (1 grain = 64, 8 milligram). Det sies at dette ga utmattede vegetarianere ekstra styrke som gjorde det mulig å bære tung last opp de rette fjellveggene. Fin hud og glansfullt hår er påfallende hos befolkningen som "går på" Arsenicum. Fillete hår og usunn hud er "keynote" indikasjoner for den homeopatiske bruk av Arsenicum album.

Arsenicum album er også blitt mye brukt for å piffe opp hester. Hestens temperament med sin ekstreme rastløshet, alltid på vakt, lettskremt er en god beskrivelse av Arsenicum album's hovedtrekk. Hahnemann beskriver effekten av overdoser av Arsenicum album på en hest på følgende måte; "Grønt vann spruter ut av nesen, øynene er alvorlig betent og stikker ut av hodet, pupillene ekstremt store; neseborene utvidet og i stadig bevegelse; rask, kort, besværlig og engstelig pusting; gummen og tungen hoven, tørr og rødblå; liten og skjelvende puls; ubeskrivelig rastløs; magen ekstremt oppblåst og hele kroppen dekket av kald svette".

Clarke forteller også at noen sjøfolk som hadde blitt utsatt for lukten av Arsenicum album under en lang sjøreise fant ut at de hadde lagt på seg opptil 14 kg ved ankomst.

En annen av Hahnemann's symptomer er vel verdt å gjengi i sin helhet. "Manie; først hodepine, fryktelig angst, ringing i ørene, som fra mengder av store bjeller, og hver gang han åpnet øynene så han en mann som tidligere hadde hengt seg i huset. Den hengte man vinket stadig til ham og indikerte at han måtte kuttes ned, han løp dit med en kniv, men siden han ikke greide å skjære ham ned, ble han fullstendig oppgitt og prøvde å henge seg selv. Vennen hans hindret ham i det, men han ble så rastløs at han nesten ikke kunne holde sengen, han mistet taleevnen selv om han hele tiden var ved bevissthet. Han prøvde å skrive, men greide bare å tegne uleselige kruseduller. Han skalv, gråt med pannen dekket av svette pga. engstelse. Han gikk ned på knærne og tryglet med hendene i været. "

Fordelen med homeopati er at den gjør oss i stand til å gjenkjenne tendensen hos en pasient uten at vi behøver å vente til ekstreme symptomer dukker opp. Et av kjennetegnene hos nesten samtlige Arsenicum album pasienter er en overdreven bekymring for helsen. Detektiv litteraturen er full av fortellinger om ofre som sakte og gradvis er blitt forgiftet ved daglig tilførsle av små doser av rottegift. Arsenicum album pasienten er bestandig på vakt for symptomer på en alvorlig sykdom; en helt vanlig kvise på pannen kan faktisk være det første tegn på leukemi.

Arsenicum album er stort sett velinformert om medisin, han leser alt han får tak i, og hver gang han leser om en ny sykdom sier han til seg selv; "ah! nå skjønner jeg hva som feiler meg", og han løper til sin lege for å få stilt diagnosen. Som vanlig finner legen ingenting og erklærer mannen frisk, men det roer ikke Arsenicum album så han løper til en annen lege, eller til en som utfører alternativ medisin. Selv om Arsenicum album hater å bli syk, elsker han legevitenskap og kan ramse opp utallige symptomer. Han elsker å diskutere helse og sykdom, og ingenting imponerer ham mere enn å treffe et menneske som kan fortelle han om et symptom som han ikke engang vær klar over at han hadde!.

En overintellektuell innfallsvinkel i helseproblematikk (Sulphur) er ofte en indikasjon på Arsenicum album. Ikke bare en slitsom fiksering på detaljer, men også et behov for å finne en vitenskapelig forklaring.

En pasient som kom for astma og angst fikk betydelig hjelp av Arsenicum album mens han selv mente at hun ble beroliget av en annen lege som forklarte at han led av jernmangel, og dermed fikk han forklaringen på sine astma anfall, og satt i gang med å kurere seg selv med jernpreparat.

Han kunne ikke vite at Arsenicum album er et av vår fremste middel for anemi.

Den fysiologisk forklaring trenger ikke å være vanntett, det er nok med en betryggende etikett på sykdommen, hvordan jernmangel nødvendigvis må føre til astma og angst, forblir for meg en mysterium. Selv om intellektualismen er en indikasjon, kan den også være et hinder i vår søken etter informasjon. For eksempel når du rutinemessig spør om de er glad i egg, er den umiddelbare reaksjon: "Tenker du på kolesterolen min? Den har jeg fått skjekte og den ligger på en nivå av..." Spør du om de er tørste "Å ja!, Nei du tenker at jeg er diabetiker. Nei, jeg fik kontrollert mitt albumin nivå og"

Hønemor syndromet er typisk for Arsenicum album; moren som er overbevist om at hele familien er syk, (Mind; FEAR; friend has met with accident, that a*) Som beskytter ungen for alt. Som har en masse teorier om hva som er sunt og usunt så maten er omhyggelig utvalgt. Ungene og faktisk hele huset fra kjeller til loft må vaskes fjorten ganger pr. uke. Pussig nok finnes det 2 midler i rubrikken (Extremities, DISCOLORATION, nails, black**) men Arsenicum album er det eneste som skurer seg til blods; (Extremities; ERUPTION; Fingers; tips of; vesicles; filled with blood***).

Den bekymringen for helse kan lett få alvorlige proporsjoner (Mind; DELUSIONS; body; putrify, will**) og fører til angst. På det stadiet er Arsenicum album en slitsom og t.o.m. skremmende pasient, fordi han forlanger hjelp, men er helt utrøstelig, og han klenger seg på terapeuten i sin desperasjon, han kan ringe privat på lørdagskvelden hver gang han brekker et hår.

Angsten for helsen er på ingen måte et uvanlig syndrom og Kent lister et tredvetalls midler i den rubrikken og Arsenicum for bare en 1. Derimot under anxiety of conscience (altså dårlig samvittighet) og anxiety about salvation (redd for å ikke bli frelst) finner vi Arsenicum album blant ledende midler, forklaringen kan være at den rollen presten hadde på Kent's tid har i dag blitt mer og mer overtatt av legene.

Bekymring for helsen stammer fra en følelse av usikkerhet, (ikke den usikkerhet som hos Lycopodium som er av typen "hvordan skall jeg greie dette" eller den som hos Natrum muriaticum "ingen forstår meg"), usikkerhet med en stor D; døden. Siden presten ikke lenger har monopol på døden er det tryggest å besøke legen.

I motsetning til Calcarea carbonica som er redd for konsekvensen av selve sykdommen som for eks den smerte og uførhet den medfører, men som vet at han skal kunne se døden i øyene når tiden kommer, er Arsenicum album ikke særlig redd for sykdommen, men mer redd for dens endelige utfall.

Arsenicum album er ikke redd for kreft; han er redd for at han skal dø av kreft, han er ikke redd for at han skal få kreft; han er redd at han har kreft.

Den angsten er reell og er en sentral del av livet (Stomach; ANXIETY; night, on rising up***). Han bruker mye energi for å holde angsten i sjakk, i verste fall kan angsten blir til et svart hull som suggerer opp så mye energi at han sliter seg helt ut.(Mind; ANGUISH; driving from place to place***).

En av de taktikker han bruker for å dempe angsten er å verne seg mot ulykker; fire ekstra låser på døren, to typer innbrudssikring, i tilfelle den ene svikter, brann alarm i hvert rom. (Mind; FEAR; robbers, of***).

Kjører Saab med tilleggsutstyr som luftpute samt forsterkede sikkerhetsbelter, punkteringsikker helår dekk.

Har han småbarn som lærer å gå dekker han hele huset med skumgummi-puter, bygger en jerngrill foran ovnen, hengelås på fryseren og vaskemaskinen hører med, men hva hvis barna faller på haken og biter av seg tunga! Det er best å utstyre ham med ishockeyhjelm.

Alle vaksiner er selvfølgelig tatt, tester mot tuberkulose, kreft, aids, alle former for allergi. Det der med allergi kan utvikle seg fort så selv om alle fjorårets tester vær negative er det best å kjekke en gang til; jeg må da vel være allergisk mot noe jeg og!

Og forurensning da! Det fins skitt overalt! Jeg ser det hjemme hos meg; (Mind; DELUSIONS; happy, that he will never be, in his own house*) jeg tørker støv, dagen etter er det tilbake igjen, sånt et tykk lag og det til tross for at jeg har sprayed hele huset med antistatisk middel. Herre min hatt! Vinduene ser ikke ut og jeg som vasket dem på lørdag. Og kjemikalier overalt, det er farlig det!. Når jeg drar til byen tar jeg alltid skjerf på meg som munnbind, og hansker! Har du tenkt på alt det du tar på, håndtak på bussen og knappen på automaten; full av bakterier.(Mind; DELUSIONS; contaminates everything she touches**). Også har jeg et lommeterkle som jeg bruker for å tørke vognen på supermarkedet. Oh nei da, de lurar ikke meg! Er ikke det merkelig at naturen har utstyrt noen med tykk hud under føttene (Extremities; HARDNESS; skin of soles*** // Extremities; THICK skin of soles***)

Forresten hvem tror du opp fant høytrykksspyler for hjemmebruk, tepperenseren og gresskantklipperen ?.

(Mind; AVARICE***) Penger er nødvendig for trygghet. Den garderer oss mot fattigdom og nød. Arsenicum album er veldig forsiktig med penger, det eneste han ikke sparer på er helse og sikkerhet, men når han først kjøper noe kan du regne med at det er av topp kvalitet. Ikke bare

fordi kvalitet varer lengre, men også fordi han er kresen og kalkulerer bestandig med hva han vil få igjen for en investering. Han er forsiktig og tar godt vare på sine eiendeler, og felles med Sulphur har han en nesten patologisk samlermani.

Forskjellen er at Sulphur samler for det mest bare skrott og alt ligger i en haug, mens Arsenicum album er kresen på hva han samler på, og alt er antiseptisk rengjort, sortert og klassert, hver ting for seg, gjerne i sin egen plastikk pose, med etikett med navn og et nummer som refererer til en indeks hvor man kan finne ting raskt når det trengs. (Mind; REST, cannot, when things are not in proper place**)

En annen måte å beskytte seg på er å omgi seg med folk som kan beskytte han. (Mind; CARRIED desires to be; fast***). Sagt på den måten kan det minne om Lycopodium, men det fins store forskjell og det går ikke an å ta feil hvis man forstår det som ligger dypere.

For det første utnytter Lycopodium mennesker mer, han bruker dem på mange måter, og det er ikke så opplagt hvem han holder med, han manipulerer mer, men mest av alt er han overfladisk: hvis han mister en kontakt, pfft! spiller ingen rolle.

Ikke så med Arsenicum album, for det første er han mer klengete "Ikke gå, ikke gå"(Mind; MANIA; held, wants to be***), og han er mer bekymret for andres velferd, han kan være ordentlig redd på vegne av et annet menneske. (Mind ANXIETY others for **).

Men ... det ligger helt på bunnen en forkledd egoistisk tanke; hvis han hører om noen som har vært ute for en ulykke tenker han "Oh oh! hvis slikt kan hende ham, kanskje det kan skje meg også".

Eller kona som er grønn av bekymring fordi mannen ligger på sykehus og som egentlig tenker, "Hva skjer med meg hvis han dør?".

Jeg har aldri hørt det uttrykt bedre enn hos en pasient som var hos min venn og kollega Arild Sunde; hun sa at hvis hun skulle havne i et skipsforlis så ville hun ha hele familien med seg, og mens de svømte i sjøen ville hun holde øye med dem og ha dem alle rundt seg. Og da Arild spurte om hvorfor, svarte hun "Fordi hvis det skulle komme hai, så skulle de andre bli spist først."

Så Arsenicum album trenger folk rundt seg omtrent som hver fugl i en flokk føler seg bedre med mange rundt seg (Mind; MANIA; held, wants to be***). Det er ikke så mye at Arsenicum album er glad i selskap, det er mer at han trenger selskap, fordi det er det eneste som kan gi ham en viss følelse av trygghet, han kan lett bli avhengig av selskap.

Den avhengighet fører til at han behøver å eie ting og penger (Mind; DESIRES.; more than she needs*) Men mest av alt vil han eie mennesker, han er, som nevnt tidligere, kalkulerende og i et forhold er han den som tar framfor å gi og selv om han kan gi, er det alltid med tanke på hva han kan få igjen.

En annen måte å holde angsten i sjakk på er å holde på med andre ting, (Teeth; BITES tumbler when drinking***), særlig ved akutt sykdom kan Arsenicum album bli ekstremt rastløs; greier hverken å sitte eller ligge stille et sekund (Mind; ESCAPE, attempts to; to run away; change beds***).

I kronisk tilfeller er rastløsheten uttrykt mer som en nervøsitet som fører til hyperaktivitet. Tante Sofie har alltid så mye å gjøre.

Aktiviteten er ofte fruktbar og produktiv, men kombinert med Arsenicum album's kresenhet, fører den ofte til en adferd som beste kan beskrives som "petimeter".

For eks, jeg har en venn som er ingeniør. Han er dyktig i sitt fag og har nådd høyt opp i hierarkiet, men hver gang han skal skrive et brev er det samme problem; han skriver brevet og sender det til korrektur og får det tilbake, men han er ikke helt fornøyd så han endrer tre ord der og bytter om to setning der. Så sender det tilbake til korrektur. Når han får det tilbake igjen ser han at en setning faktisk kan misforstås, så han endrer på den og sender tilbake igjen. Han kan fortsette sånn lenge og bruke hele dagen på å endre på ubetydelige detaljer og skrive det så mange ganger at sekretæren blir helt gal.

Uansett hva han driver med enten det er å lage mat, klippe plenen, male et bilde er det alltid en søken etter den lille detalj som skal sette prikken over i'en. Det vi kaller på engelsk "The final touch". Det er derfor Kent kaller ham "The golden cane pasient" fordi selv på sin spaserstokk har han funnet en liten raffinering for å sett prikken over i 'en.

En så upåklagelig eleganse at det nesten glitrer av ham, gamle damer med diamanter på brillerammen eller pønker med sytten øredobber. Det går ham på nervene hvis ikke alt er helt perfekt, og da har det lett for skli over. Du sitter på restaurant med ham og mens dere venter på maten, lener han seg plutselig over bordet og retter på kuverten din. Jeg har faktisk mange ganger sett pasienter som retter på et bilde på veggen i kontoret mitt. Og enda verre husker jeg en dame som løftet en plante pott ute av pott beskytteren, sniffet i pott beskytteren og skrekk: "Woarkk! Du må vaske den her!" Og løpe på do for å sette i gang rengjøring. Hva blir det neste?

Den opphenging i detalj og fiksering for orden og renhet kan iblant ligne på Natrum muriaticum. Soverommet til en Natrum muriaticum kan også være upåklagelig ryddig og leksene utført med nøyaktighet, klærne er ordentlig, men alt det stammer mer fra en følelse av ikke å være bra nok, en redsel for kritikk, mens hos Arsenicum album er de en annen drivkraft og han går lengre i den retningen: rommet her er skinnende rent, også under sengen og oppå skapet, leksene er utført med presisjon, og klærne gjenspeiler en søken etter den lille detaljen som setter prikken over i'en. (Mouth; DISCOLORATION; Tongue; white; painted, as if***).

Det som driver Arsenicum album er perfeksjonisme.

Perfeksjonismen er en beskyttelse mot det uforutsette, dersom noe er fullstendig fullkomment betyr det at man har gardert seg ned til minste detalj. (Mind; CARES; trifles, about**). Selv om en jobb er ferdig til alle andres tilfredshet går Arsenicum album inn en gang til for å kjekke, en gang til til.

Denne besettelsen gjør at han bruker veldig mye tid på alt han gjør, greier aldri å bli ferdig med noenting. Hvis han styrer et prosjekt er alt planlagt og superorganisert, med detaljert instruks og regler som må følges til prikke.

Hele tiden er han besatt av tanker om hva som kan slå feil.(Mind; ANXIETY; expected of him, when anything is**).

Om han skal på et møte på den andre siden av byen reiser han alltid tidlig i tilfelle det skulle være traffikkoas.(Mind; ANXIETY; railroad, when about to journey by, amel. while in train*).

Den angsten og behovet for å være forberedt på alt, er reflektert i drømmene hans. Han drømmer om å komme for sent til toget, om å måtte anstrenge seg for å komme seg ut av en vanskelig situasjon osv., er en indikasjon på middelet (Sleep; DREAMS; accidents*** // DREAMS-, difficulties*** // DREAMS; embarrassment** //DREAMS; exertion, of making great**).

Det er også verdt å merke seg at Arsenicum album er det eneste middelet som ikke får sove når han er overtrøtt: (Sleep; SLEEPLESSNESS; weariness, from***).

Denne søken etter den uoppnåelige fullkommenhet er nødt til å mislykkes. Det eneste området hvor man kan nærme seg noe slikt er kunst. Salvador Dali har mye Arsenicum album i seg; samtidig som han er schizofren har han også paranoia for helsen, dessuten utseendet sitt med den spesielle barten "å la Hercule Poirot" er temmelig avslørende. Maleriene til Dali skildrer klinisk rene landskap med "zillioner" av små detaljer, den meste kjente med en smeltet armbåndsurs, minner om tiden; alt må gå etter planer, men som i et typisk mareritt begynner klokken å smelte.

Arsenicum album er sykkelig kritisk til seg selv. Det mest ekstreme jeg har sett var en dame i tuve årealderen med en slags akne i ansiktet, som var veldig opptatt av utseendet sitt (Mind; LOOKED at, cannot bear to be*** // Mind; DELUSIONS; watched, that she is being***). Hun var ikke fornøyd med å presse ut kvisen med fingrene, nei hun brukte en nåle for å pirke ut resten. Det gjorde at ut fikk sår i huden som hun forsatt å pirk på til hun fikk hovnene arrer over hele fjeset (Mind; MUTILATING his body* // Face; ULCERS; wart-like***).

Arsenicum album er kjent for sin hyperaktivitet og man burde tenke på det når man hører om noen som jobber 16 timer pr. dag eller folk som aldri kan slappe av. Det er en av de mest Ærgjerrige middel vi har, han skal liksom alltid være den beste i alt.

Folk som hele tiden hakker på andre fordi de ikke gjør tingene riktig; altså man setter ikke inn tallerkener i oppvaskmaskinen på denne måten (Mind FASTIDIOUS **), det er ikke slik man skall holde avisen hvis man skall lese på toget, ærlig talt har du sett hvordan han har parkert bilen sine, bilister som ikke kan parkere parallelt med fortauet skulle ha fått bot, bedre enn det; tau vekk bilen! (Mind KILL barber wants to kill his customer ** // Mind; JOY; at the misfortune of others*).

Nå må man ikke forvente at alle Arsenicum album er ryddige og prikkfrie på alle måter, fordi det finnes en "alt eller intet" adferd hos dem; hvis de ikke kan være fullkomment, eller den beste på et område, da velger de heller å gi fullstendig blaffen.

Så det er ikke alltid at naboen med en rodet hage er Sulphur det kan også være en Arsenicum album som har gitt opp fordi ungene bare ødelegger for ham.

Det kan også være at han velger å sette inn alt han har på et felt på bekostning av alt annet.

Jeg hadde en pasient som jeg trude var en Sulphur fordi han så ikke ut og var veldig intellektuell; han drev forresten med hjerne forskning. Sulphur gjorde ingenting for ham så jeg begynte å innse at han hadde mange Arsenicum album symptomer; anemi, utslitt, lett for å få matforgiftning. Så jeg spurte ham om jobben og om pulten hans. Han sa at pulten hans var forferdelig rotete, hauger av greier på den, ingen hadde en slik pult som han !. Det viste seg at han brukte all sin energi på forskning og siden han ikke greide å holde orden på pulten skulle han heller virkelig rote.

Den samme alt eller intet kan føre til at mange talenter går tapt, for eks. eleven i klassen som alltid har vært best og som plutselig oppdager at en annen er flinkere, han kan gi fullstendig opp. En kunstner som gradvis innser at han aldri blir en virkelig stor mester kan velg å kutte ut alt i stedet for å være en god kunstner. På sett og vis kan det til og med ligne Calcarea carbonica som ikke begynner med noe fordi han ikke har ambisjoner. Arsenicum album gir opp fordi han hadde alt for store krav til seg selv, med andre ord Arsenicum album skyter for høyt og Calcarea carbonica skyter for lavt.

Den "alt eller intet" kan alternere, Sherlock Holmes er et eksempel på det; når han har en sak som interesserer ham løper han ut av huset og jobber dag og natt, bruker forstørrelsesglass og børster opp spor med en pensel, legger uhorvelig mye vekt på den minste detalj til han har løst problemet i sin helhet. Derimot kan det gå måneder og år når ingenting av interesse dukker opp, da henger han bare rundt i leiligheten, røyker pipe, plukker på fiolin og misbruker heroin til Watson's store forskrekkelse.

Toleranse er ikke en av Arsenicum album kvaliteter, han tåler ikke udugelighet, svakhet, mislykkethet hverken hos seg selv eller andre og han er ikke sein med kritikk. (Mind CENSORIOUS *** // Mind; JESTING; malicious*).

Men Arsenicum album har alltid rett og tar aldri feil. Når noe går galt er det alltid noen andre som har skylden. Går han seg vill i skogen; er det en feil på kartet, stryker han på eksamen er det fordi læreren er dårlig. Gir han en instruks som slår feil er det medarbeiderne som er tykke i hodet. (Mind; COMPANY; aversion to; meeting of friends; whom he imagines he has offended**)

Det er en god del stolthet, t.o.m. arroganse hos Arsenicum og de tåler slett ikke kritikk og har veldig lett for å bli fornærmet. (Mind INDIGNATION**) og på grunn av Arsenicums imponerende energi mengde har folk rundt en Arsenicum lett for å bli underkuet og meget forsiktig med alt de gjøre og sier. Det gjelder særlig ungene og jeg har sett flere tilfeller av unger som bli direkte psykisk knekk av å ha en Arsenicum foreldre.

Av den grunn er Arsenicum et av de mest "smittesom" midler vi har. Jeg husker tilfelle av et barn som hadde eksem. Jeg hadde gitt ham mange godt indikert midler, men ingen av dem oppfylte forventningen jeg hadde. Eksem ble litt bedre for en stund, men kom fort tilbake igjen. Det midlet som virket egentlig best vær Arsenicum og det vær litt rart fordi

han vær ikke spesielt Arsenicum, Mora, derimot var en turbo Arsenicum. Dessverre, litt rart for Arsenicum forresten, vil hun ikke ta noe midler (sikkert fordi hun var rede for å bli forgiftet). Omsider, jeg husker ikke hvordan, greide jeg å overtale henne til å ta Arsenicum flere ganger og gutten ble gradvis kvitt eksem.

Jeg husker et annet tilfelle av en mor som hadde skrevet en hele bok om alt som hadde skjede hennes seks år gutt siden han var født. Gutten kunne ikke rape uten at det ble grundig notert. Hvem vil ikke ha blitt små rart opp i hodet med en slik mor?

Det er ikke lett å avslutte en forelesning om Arsenicum, det blir aldri bra nok!

Man blir aldri ferdig uansett, men la meg i det minste varsle deg om at Arsenicum kan vær en uhorvelig slitsom pasient.

Når du har en pasient som ringer det tilbake to timer etter å ha vært hos deg for å fortelle at det er symptom han har glemte å fortelle om, eller om en pasient kommer tilbake ved neste intervjuet med en medisinsk bok under armen for å vise deg i boken eksakt hva han mener, da kan du begynne å tenke på Arsenicum.

Når du har en pasient som ringer mitt på natten fordi han brekket et hår og lure på om ikke det er en bivirkning av det midlet du ga ham, da vil skjønne verdien av Arsenicum både for din skyld og for hans skyld.

Men det er ikke sikkert at Arsenicum vil hjelp. Man kan aldri vær sikkert på noen ting her i verden. Hele tiden må man passe seg. Bestandig vær på vakt. Gardere seg på alle kanter, og enda går det galt rett som det er. Ikke fred å få!

Det minste du kan gjøre er å lære å bruke Arsenicum, men vær forsiktig fordi alt kan gå galt! Det er noe som heter første gangs forverring og du vett aldri når neste jord skjelve vil oppstå eller hvor lyn vil slå til neste og det kan godt vær din skyld. Så pass deg gitt.

AGARICUS MUSCARIUS

Jeg ønsker nå å rett deres oppmerksomhet på et merkelig middel. Egentlig midlet i seg selv er ikke mer merkelig enn mange andre, det som er interessant med Agaricus muscarius er fenomenet. Det som skjer er at Agaricus er et middel som har mange godt dokumentert symptomer, men Agaricus, i syvende og siste, er sjelden brukt i praksis.

Agaricus muscarius forekommer 4027 ganger i repertoriet og kommer på 23. plassen i listen av det mest hyppige midler i repertoriet. Det betyr at, hvis dere jobber som jeg vil at dere skall jobbe, nemlig første notere pasientens symptomer og deretter sammenligne disse symptomer med rubrikkene i repertoriet og notere alle de midler som dekker symptomene, vil dere svært ofte ble konfrontert med Agaricus. Det merkelig er at Agaricus vil som en regel ikke dekke totaliteten av tilfellet.

Derfor er det viktig å kjenne til Agaricus. Ikke fordi dere vil bruke den ofte, men nettopp fordi dere må være så pass trykk på midlet at dere vett når dere kan stryke Agaricus av listen. Når jeg korrigerer eksammene er det bestandig slik at jeg bruker lite tid på kandidatene som har gitt en god besvarelse og lang tid før jeg bestemmer for å stryke en svakere kandidat. Det er fordi jeg er usikkert på hvor listen skal stå.

Derfor burde du lære deg hvor listen for Agaricus skal stå.

Agaricus har mange dramatiske, imponerende symptomer, men de få ganger jeg har fått gode resultater med Agaricus er når jeg har plukket midlet ut på basis av meget stillferdig, nærmeste ubetydelige symptomer. Ben hinnen betennelse, for eksempel. Jeg tror at Agaricus er stor for ben hinnen betennelser. Tuberkulose er en sykdom som angriper ikke bare lungene. Noen ganger går tuberkulose løse på lymfen eller benene. Agaricus gir bra resultater for viss bestemt typer av smerter i ryggraden. I bland kan benene ble så angrepet at de mister struktur og klaffer sammen. Når det skjer i ryggraden kan den forlengende margen, som er en del av hjernen, ble skadet. Slik skade kan føre til forstyrrelser i overføring av nerve impulser som i sin fører til rykninger. Rykninger er en helt sentralt symptom hos Agaricus muscarius, men jeg tror at Agaricus gir beste virkning på en meget tidlig fase.

Jeg husker et tilfelle hvor jeg hjalp en kollega med en pasient som hadde en slaks revmatisme som ga smerter i skjelett. Jeg intervjuerte pasienten og når jeg være ferdig spurte jeg kollegaen om han hadde lagte merke til rykningene. Nei han hadde ikke en gang sett dem. Jeg spurte pasienten direkte om disse rykninger og hun viste ikke sjøl at hun hadde dem. Jenta var 16 år. Jeg spurte mora om rykningene og hun ble plutselig blekk og sa: "Du så dem du? Hun har hadde det hele livet og det er blitt oftere i det siste". Rykningene hos den jenta være ikke lokalt, du kunne ikke si at nesa eller fingeren rykket. Det være generelt, hele kroppen. Det var nesten som om du så på en film hvor man har hoppet over et bild. Det kan se at det har skjede en forandring, men det gikk for fort: du ser ikke øyeblikket hvor forandringen skjer. Vi ga Agaricus og plagene forsvant etter en stund.

Det jeg anbefaler er at du, i begynnelsen av dine praksis, burde lære å unngå Agaricus og heller bruke andre midler som er lettere å se og som gir bedre resultater. Men du kan ikke stryke Agaricus for alltid. Kom tilbake til Agaricus om noen år. Kom sagte tilbake. Sagte, slik at du ikke skremmer bort fisken.

Det er en del interessante ting å si om Agaricus, og det første er at det ikke finnes noe som heter Agaricus muscarius!. Agaricus er slektsnavnet til en gruppe sopp, noen av dem er spiselige, blant annet den vi kjøper på boks. Muscarius er fornnavnet mycologer anvender for sopp som inneholder en toxin med en virkning som ligner effekten av antabuss. Antabuss er et legemiddel som brukes som avvenningsmiddel ved alkoholisme.

Hahnemann gir en beskrivelse av den soppen han brukte og det er Fluesopp som på den tiden faktisk het Agaricus muscarius.

Siden den tid har mykologene identifisert flere tusen sopper og er blitt nødt til å rokkere på navnene, pr. i dag har fluesopp fått det latinske navnet Amanita muscaria.

Navnet fluesopp stammer fra middelalderen da man pleide å legge stykker av soppen i melk for å bedøve fluer.

Det finnes mange "soppfreaks" i Norge som er forbausende dyktige når det gjelder å differensialisere og navngi de 500 vanligste sopp. Vi som homeopater burde være klar over at Agaricus muscarius er Amanita muscaria.

Fluesopp gir oss nok et eksempel på at et og samme stoff kan ha helt forskjellig virkning. Koryak nomader som bor i Kamchatkan i Siberia har i uminnelig tid brukt den i stedet for alkohol, de får vakre og fargerike hallusinasjoner mens de spreller fredelig i ekstase på gulvet med sine små barn og synger improviserte vers. (Mind; Mind; ECSTASY**// DELIRIUM; romping with children* // Minnd; VERSES, makes*). Det samme folkeslaget brukte også en drink som de kalte "Moucho-more" som er en blanding av blant annet Fluesopp og Epilobium. De drakk "Moucho-more" når de skulle på krigs tokter og effekten av Moucho-more ligner på adferd til berserke Vikinger.

Så vidt jeg vet, gikk Vikingene helt berserk ved hjelp av ren Flue sopp mens Koryakene var fredelige så lenge de ikke blandet den i Mouchmore.

Jeg vet ikke om den forskjellige effekten skyldes at soppen har andre sammensetninger i disse to verdensdeler, eller om det skyldes fysiologien og konstitusjonen hos de som tok den, eller om det skyldes rett og slett forventningen som følge av den bruken den er tenkt til.

En av fjorårets elever fortalte meg at vikingene som var under innflytelsen av fluesopp var mindre følsomme for smerter, slik at de ikke kjente pilene som satt seg i kroppen deres, de kunne fortsette å slåss i timevis selvom de hadde 5-6 piler stukket overalt i kroppen. Det måtte ha en klar deprimerende effekt på fienden. Hvem kan forklare hvorfor prøvning av Agaricus ga smerter som om kalde nåler satt i kroppen. (Generalities; PAIN; stitching; intemally; cold needles, like***).

En annen ting vikingene er kjent for er at de gikk i kamp halvnakne. De var et folkeslag som reiste i åpne båter på iskald sjø. Det er vel mulig at de fant ut at Agaricus er et utmerket middel mot frostbitt.

Første tegn på frostbitt er ofte at man begynner å fryse på føttene (Extremities; CHILLINESS; Feet*** // Toes***). Det kan godt tenkes at Vikingene begynte å ta Agaricus på veien for å motvirke ubehaget av isregn (Extremities; COLDNESS; ice, like ice in spots***). En annen kroppsdel som er utsatt for frostbitt (chilblains på engelsk) er ørene (Ear; DISCOLORATION; redness; chilblains***). Angrep på føttene kommer litt senere (Extremities; CHILBLAINS; Feet*** // Toes***).

Et av symptomene på frostbitt er at den skadede delen klør, Gerd Esselbøk fortalte at kløen av frostbitt er akkurat den samme som når man fanger en flue i hånden og lar den "Bzzzz" rundt. (Extremities; ITCHING; Hand; chilblains, as of* * * // ; Foot; frozen, as if* * *).

Arild Sunde hadde en pasient som sa at han følte han hadde en maurtue oppi hodet. Vi brukte lang tid på å finne rubrikken, men det viste seg å være Agaricus som eneste middel (Head; ALIVE, brain were an ant-hill, as if*).

Om vikingene virkelig, som jeg mistenker brukte Fluesopp for å beskytte seg mot kulden på sine lange ambasadørtokter, da kan man nesten unnskyldte, eller i hvert fall forklare, deres merkelige PR taktikker (Mind; AUDACITY** // Mind; COURAGEOUS** // Mind; KILL, desire to* // Mind; RAGE; strength inereased**).

På side 47 i Kents M.M. bekrefter Kent Herings påstand om et visst forhold eller tilknytning mellom Agaricus og tuberkulosen. Agaricus er et av de siste midlene jeg hadde tenkt på for lungebetennelse uten det vinket fra Kent, dog spranget er egentlig ikke så stort. Tuberculose er tross alt en soppinfeksjon, eller rettere sagt en mycobaccilinfeksjon som er en kryssning mellom en bakterie og en sopp.

Det minner oss om hvor gammel soppen er. Husk at Lycopodium, som utviklet seg for 350 millioner år siden, skylder sin utvikling til det samarbeidet den nøy med sopp. Agaricus er en mye yngre type sopp, den utviklet seg så seint som i Jurastisk tidsalder for omtrent 200 millioner år siden. Det er ydmykende å plassere menneskets utvikling i et tidsperspektiv.

Tuberculosen er en sykdom som er kjent for å angripe mennesker som enten har sveket immunitet eller som er arvelig predisponert for den.

At tuberkulosen er i ferd med å bli utryddet gjenstår å se, men det kan mistenkes at predisposisjonen hos enkelte mennesker består når man iakttar at lungekreft har økt i samme takt som tuberculosen har minket. Mer om dette når vi prater om midlet Carcinosin.

Det er velkjent at når man bruker mye antibiotika åpner man døren for soppinfeksjoner og at de fleste AIDS pasienter dør av en eller annen form for tuberculoselignende lungebetennelse, så muligens er Agaricus et av de midler som burde komme på listen av midler for bekjempelse av AIDS. Den første bokstaven i ordet Aids står for "acquired" som betyr ervervet, det tragiske er at individet ofte er helt uskyldig i den prosessen, kfr tvangsvaksinasjon og antibiotika-behandling av spedbarn. Når det gjelder selvforskyldt ervervelse står drogue (både legal og illegal) misbruk og umoderat alkoholkonsum for den største delen.

Forbindelsen mellom Agaricus, alkoholisme og tuberculose ble for meg gjort uforglemmelig takket være det lille diktet jeg fant i Stig Cronbergs bok; Infeksjoner. Almqvist & Wiksell. Vennligst tilgi min bruk av fremmedspråk.

Guldguler hy, matt blomstrande små kinder,
nedkramat bröst och platta skulderblad.
Låt se din hand! Vår ådra blå och trinder
ligger så svålld och fuktig som i bad;
handen är svettig och ådroma stela.
--- Knåpp nu och spela,
tøm ur din flaska, sjung och drick, var glad!
Himmel, du dør, din hosta mig förskrårer;
tomhet och klang, inålvorna ger ljud;
tungan år vit, det rådda hjårtat klåcker,
mjuk som en svamp år sena, marg och hud.
Andas!--- Fy tusan, vad dunst ur din aska!
--- Lån mig din flaska!
Movitz, gutår! Skål! Sjung om vinets Gud!
(Carl Michael Bellman / Fredmans Epistel Nr 30.)

India har en streng alkoholpolitikk og de mer Viktorianske pregede Indiske homeopater var ikke sene med å se koblingen mellom alkoholisme og Agaricus.

Choudhuri i sin bok "A study of M.M." sier;
"På grunn av vårdagens (rundt 1916) fristelser og overdrivelser, faller hundrevis av unge menn som et lett offer for drikk og utsvevelse, og vil få behov for midler som Agaricus. Etter en hel natt med utskeielser, våkner vårt offer opp dagen etter med et stort og hovent hode. Fortvilte tanker, forvirrede ideer, stor svimmelhet, irritabilitet, depresjon, motvilje til anstrengelser i alle slags former er ledsagende symptomer. Noen dråper Agaricus vil berolige hans overopphissede hjerne og nerver, og forkynne en normalisert funksjon av alle de organer som er blitt forstyrret av nattens mangel på måtehold."

Alkoholtrang finner du i rubrikken (Mind; DIPSOMANIA) (alkoholikere har en mani til å "dyppe så" i glasset). Slår du opp delirium tremens, blir du henvist til (Mind: MANIA-A-POTU).

Boericke tildeler en usedvanlig stor plass til Agaricus, jeg tror ikke at det er et annet middel i hele boken han bevilger så mye plass under avsnittet "Mind". Hans beskrivelse av effekten av Agaricus på det mentale plan er meget vellykket og fullstendig. Jeg vil derfor henvise til den boken for den delen av midlets beskrivelse og heller bruke plassen til noe annet som jeg tror vil vekke interesse hos de fleste. Det er nemlig så at jeg vet, dog ikke av personlig erfaring, at kvinner ofte blir skuffet fordi partneren faller i søvn rett etter samleiet (Sleep; SLEEPINESS; coition; after*).

La oss prøve å holde den delen av forelesningen på et faglig plan og begynne med å si at sopper egentlig aldri har sex. I motsetning til planter som bruker frø bruker sopp sporer. Uten å risikere å komme meg ut på et område som jeg vet veldig lite om, vil jeg nøye meg med å si at bruken av sporer (Lycopodium bruker også sporer) er en ikke sexuel reproduksjonsmetode. Så Agaricus er ikke dreven når det gjelder sex og han er heller ikke særlig interessert.

Legg merke til at rubrikken (Stomach; APPETITE; wanting; coition, after*) betyr at han har manglende appetitt etter samleie og ikke at han mangler appetitt på samleie. Bruken av preposisjoner er alltid det vanskeligste på et fremmed språk (eller sier man "i et" fremmed språk? "Ved et" fremmed språk kanskje? "Opp i" et fremmed språk høres ganske ålreit ut også, Hmmm).

Vi har nevnt en del om Lycopodiums forhold til sex og jeg sa også at Calcarea carbonica kan være meget interessert i emnet, men jeg nevnte ikke at Calcarea som Agaricus er kjent for å ha problemer etter samleiet (Generalities; COITION; after***) begge to kan bli svake og irritable etterpå og begge kan få skjelving og svette.

Mer svette hos Agaricus (Perspiration; COITION, after** // Perspiration; PROFUSE; coition, after**) og mer skjelving over hele kroppen. For Calcarea er det mest lårene og leggene som er utsatt (Extremities-, TREMBLING; ; coition, after**). For Agaricus kan det utvikle seg til chorea eller krampetrekninger (Generalities; CHOREA; coition, after** // CONVULSIONS; coition; after**).

Hodepine etter samleie er også et vanlig fenomen hos både Calcarea og Agaricus (Head Pain; sexual; excesses, after***). Mens kløe og brenning på huden er reservert Agaricus (Extremities; ITCHING; coition, after* // Skin; BURNING; coition, after* // Skin; ITCHING; coition, after**). Men det mest dramatiske man kan oppleve er vel at partneren besvimer og blir liggende bevisstløs etter samleiet (Mind; UNCONSCIOUSNESS; coition, after*** // Generalities; FAINTNESS; coition, after***).

Kløe i skjeden etter samleie er et symptom på Candida soppsmitte og soppen Agaricus kan kurere dette...når den er indikert (Female Genitalia; ITCHING; Vagina; coition, after*). Et symptom alene vil aldri ”indikere” et middel. Midlet er ”indikert” når en rekke symptomer og parameter peker alle til samme midlet. Det er det som gjøre at homeopati er så tids krevende. Så tids krevende at man er fristet til å finne snare veier. Midlet Vaginus, som er et "nosode" (et middel laget av et sykdoms produkt), har angivelig gitt bra resultater for den type problem. Bruken av Vaginus er en type av ”såkalt homeopati” som kan ikke forsvares ut fra Organon. Vaginus er laget på basis av sekret fra skjeden til kvinner som lider av utflode, klø osv., og midlet brukes for å kurere den samme type av problemer, derfor kaller man det et ”homeopatisk-middel”. Men det er den feil type av homeopati. (Vi har også my bedre midler mot kløen)

Hippokrates lærer oss at det trenges er rekke faktorer, betingelser og omstendigheter som innvirker samtidig før det oppstår en sykdom. En eneste ting er aldri nok til å utløse en sykdom. Han lærte oss også at hvert sykdom vil føre til en rekke resultater som i sin tur kan utløse en mengde symptom som hvert pasienten tilfeldigvis, kan eller ikke kan, oppleve. Et symptom er aldri en sykdom. For meg virker det nokså opplagt at Vaginus påvirker resultatet av sykdommen uten å påvirke den bakenforliggende mekanismen som danner grobunn til sykdommen.

Så hva er den mekanismen hos Agaricus?

I sin Materia Medica gir Viva Vithoulksa som utløsende faktor for Agaricus bl.a. ”Fear originating from death of loved one”, og han knytter den kausaliteten til den følgende delen av essensen;

”Adferd hos disse mennesker danner, fra tidlig alder, et mønster av underkastelse (Staph. og Bar-c.) tydeliggjort ved at de hengivne søker veiledning og dominans fra en sterk person.”

En annen vesentlig del av essensen, ifølge Vithoulkas, er en tendens til å overdrive betydningen av symptomene knyttet til en utpreget frykt for kreft.

Det er egentlig urettferdig å ta ut og sitere Vithoukas på denne måten. Vithoukas har en veldig stor klinisk erfaringer og har i tillegg til det studert alle de gamle bøker om M.M. Det som gjør det urettferdig er at disse essenser, som han kaller det, er så appellerende og lett å huske, men samtidig så generelle at det er stor fare for at man begynner å gi midlene på for spinkelt grunnlag uten at symptomene forøvrig stemmer. Min erfaring med den metoden er at den er skuffende; det virker simpelthen ikke. Slik går det når læregutten låner stormesterens verktøy.

Jeg tviler ikke på at Vithoukas har rett i hva han sier selv om det er veldig lite i M.M. som tyder på at Agaricus skulle utvikle seg i den retningen, i hvert fall ikke noe mer enn mange andre midler. På den annen side burde man heller ikke undervurdere et stort middel som Agaricus (Mind; DELUSIONS; great person, is**). Jeg har veldig lite erfaring med Agaricus, derimot vet jeg litt mer om sopper generelt enn homeopater flest.

De fleste er enige i at en fluesopp er vakker, særlig hvis eksemplaret er stort som en middagstallerken og står på en 30 cm høy stilk på en bakgrunn av mos og små juletrær, men de færreste er klar over at det de ser en den minste delen av soppen.

Soppen er frukten av Mycen som lever under jorda. Mycenen består av et utall mikroskopiske tråder som kalles hyfer. Disse tvinger seg sammen i skolisse lignende strenger -såkalte rhizomorfer - som danner et komplisert nettverk i skogbunnen. Selve soppen, avhengig av arten, kommer i alle slags størrelser, jeg har sett fotografier av eksemplarer som veide 20kg. Selve mycenen kan bli adskillig større. Man vil gjerne tro at verdens største organisme er blåhvalen som kan veie opptil 100 tonn, men nei - verdens største organisme er en sopp, og det med klar margin. Jeg vil sakse ut av en artikkel i Blekksoppen (nr 58 des. 92) som er medlemsbladet for Norsk Soppforening.

"(...) I forrige nummer av Blekksoppen omtalte jeg ""verdens største sopp"" en honningsopp som var anslått til 100 tonn og til å dekke et areal på 15 hektar. (...) den nye verdensmesteren er et nettverk av løvegule, sotsvarte og kritthvitt fibre; den er mellom 400 og 1000 år gammel, den er skitten og lever hovedsakelig under jorden. Den vikler seg ut over 6000 mål i staten Washington. Den heter Armillaria ostoyae. (...)".

Selvfølgelig måtte det være i Amerika.

Hvis forhold areallvekt er den samme hos begge omtalte individer da veier den siste like mye som 40 blåhvalen.(...)

Litt lenger ned i artikkelen; "(...) Hvorfor dør ikke kjempe-soppene? Forklaringen ligger i at de ikke lever på samme måte som vi gjør - i en vill syklus av fødsel, forplantning og forråtnelse."(...) Vi tenker gjerne på et liv som en begrenset tidsepoke, men soppenes liv er i prinsippet ubegrenset utvikling, eksistens på ubestemt tid. Det er absolutt ingen grense."" Så en sopp kan leve i en million år? ""Teoretisk sett - ja".(...) Avslutningen på artikkelen er såpass morsomt at jeg tar den med;

(...)Dr. Brubn påpeker at det tross alt finnes haugevis av andre Armillaria rundt omkring i Amerika og Europa. "Det finnes nesten garantert andre like store individer," sier han og du formelig hører den sprakende replikken fra 50-talls B-film "Det kan godt være én rundt huset ditt." Grøss! Trekk for gardinene og grip en eske fyrstikker. For den er der ute... og den vokser fortsatt.(...)

Det er i den sammenhengen man burde tenke på meningen av følgende rubrikker hentet fra Mind; DELUSIONS; (diminished; whole body is* // ; hole, small, appears like a frightful chasm* // ; small; sensation of being smaller* //; water, spoonful, a, seems like a lake*)

Vithoulkas sin "essence" er lett å huske når man tenker på soppen som er den eneste synlige og sårbare delen av et større vesen, det er klart at den søker tilbake til noe større (Mind; DELUSIONS; hell; is at gate of, and obliged to confess his sins*), og skal gjerne overdrive betydningen av det som hender dem (Mind; DELUSIONS; mushroom, fancies he is commanded to fall on his knees and confess his sins and rip up his bowels by a*) [egentlig effekten av Moucho-morel).

Kreften har til felles med mycen at den sprer seg i den usynlige dybden og plutselig blomstrer opp som en sopp ut av jorden.

Er det rart at Agaricus er redd for kreft?.

Kent gir en mer nyansert beskrivelse av det mentale bildet. Foranderlighet skulle være et påfallende tegn, "Great changeability" sier han (Pulsatilla). På den måten kan det minne om Ignatia, Kent sier at Agaricus passer for "convulsions" etter reprimande, dette er også som Ignatia. Smerter i hodet som om en spiker er slått inn, er også felles med Ignatia, for Ignatia bedre, av å ligge på spikeren, for Agaricus bedre av å gå (Head; PAIN, nail as from, side, walking amel about**).

Kent anbefaler Agaricus for barn som er sene til å lære å gå og sene i å lære å snakke (Mind; TALK; slow learning to * // Extremities; WALK late learning to**).

Foranderligheten er ikke så rask som hos Ignatia, Kent mener at det er mer en kontrast mellom morgen og kveld, se side 44 siste halvparten av 3. avsnitt; dum om morgenen, glimrende om kvelden. Helt nederst på samme side sier han at Agaricus kan være helt dum når han er konfrontert med noe nytt, selvom han er "pretty smart" når han holder på med rutiner. Igjen sier han at han greier ingenting nytt om morgenen, men er skarp om kvelden, så skarp at han sammenligner det med effekten av kaffe og te. I samme slengen sier han at Agaricus er en antidote til alkohol.

Jeg husker et tilfelle av et nærmest hyperaktivt barn som stammet kun når han var konfrontert med noe nytt eller når han hisset seg opp. Vithoulkas har forresten lagt til Agaricus i rubrikken (Mouth; SPEECH; stammering; excitement**). Barnet var også temmelig uredd og vågal og det passet bra for Agaricus, han var slem, ulydig og kastet steiner etter hunden min som er nesten like stor som han selv (Mind; THROWS things; at persons*). I tillegg masturberte han så mye at han fikk betennelse i tissen (Mind; INJURE; frenzy, causing him to, himself*). Valg av middel falt endelig på Medhorinum fordi han var så varm. Kent sier om Agaricus "he is always chilly".

Jeg har gitt Agaricus med bra resultater til et 6 årig autistisk barn. Jeg hadde gitt Opium et måned før fordi mora hadde fått veldig mye Opium derivat like før fødselen pga en sprukket blindtarm, og dessuten hadde barnet avføring som svarte baller og var meget søvnig. Avføringen ble forandret etter Opium og han kviknet til, han sa til og med noen enkle ord. Da valgte jeg Agaricus bl.a. fordi han levde absolutt i sin egen verden, men var for det meste helt uredd, han hadde også veldig markant nystagmus i det venstre øyet (Eye; MOVEMENT, pendulum like, from

side to side ***) og han hadde store problemer med å gå pga koordinasjonsvansker.

Da han kom tilbake etter en måned var nystagmus nesten helt borte og han gikk nesten normalt. Det hadde skjedd dramatiske endringer i hele guttens adferd i løpet av disse to måneder, han virket mer interessert i omverdenen, han hadde faktisk begynt å søke kontakt og hadde begynt å si flere og flere ord, han hadde begynt å spise selv mens han før måtte mates.

I løpet av 3. intervjuet satte han seg ned og lekte med Legoen og moren sa "Ja, han har begynt å leke, det gjorde han aldri før", plutselig hoppet han opp og begynte en merkelig vill dans. Faren ropte veldig strengt "Kutt ut nå". Gutten så på faren og satte seg ned igjen. Det gjentok seg flere ganger så jeg ga ham *Cicuta virosa* den gangen. Deretter kom vi inn i en fase hvor jeg ikke hadde flere symptomer å gå etter bort sett fra alle de symptomer som er typiske for autisme, så vi ble enige om at vi skulle ta en pause.

Jeg må innrømme at jeg har brukt *Agaricus* på meg selv en gang da jeg hadde, ved en feiltagelse, tatt et glass vin for meget kvelden før. Jeg hadde på forhånd bestemt meg for å rense en ventil på vaskemaskin den morgenen. Da jeg åpnet ventilen viste det seg at den bestod av 17 veldig små deler som satt i spenn ved hjelp av et innviklet fjærsystem. Det var da det hele fløy i luften at jeg oppdaget at jeg var temmelig skjelven på hendene. Så jeg tok *Agaricus* før jeg prøvde å sette den sammen igjen og det gikk bra.

Mangel på koordinasjon er en keynote for midlet (Mind; SIZE; incorrect judge of* // Mind; DELUSIONS; arms; do not belong to her* //; legs; don't belong to her*). Manglende koordinasjon som fører til at alle bevegelser er overdrevet store; når han skal åpne skapdøren minner han om Bjørn Borg som tar siste smash i avgjørende sett på Wimbleton. Det samme når han prater; Kent sier "articulates violently". Hendene er upålitelige, han mister ting og velter glassene som om han var under påvirkning av alkohol. Men det er mest bena han får problemer med (Extremities; AWKWARDNESS; Lower Limbs*** //; stumbling when walking***).

Rykninger i hele kroppen samtidig slik at hele kroppen gjør et hopp som når noen kiler deg under ribbena uten varsel. Disse rykningene kan også være mer lokal, komme fra ryggen eller fra magen (Abdomen; T'WITCHING and jerking*** // Extremities; TWITCHING; Nates*** // Extremities; JERKING; Toes***). Nervøs "tikk" i ansiktet eller leamus (Eye; TWITCHING*** // Eye; TWITCHING; lids*** // Eye; QUIVERING; lids***). Alle disse synlige tegn vil få meg til å tenke på *Agaricus* særlig hvis jeg får høre at symptomene opphører under søvnen. (Mind; STARTING; evening, on falling asleep; jerking or twitching, ceasing on falling asleep** // Generalities; CHOREA; sleep amel.***). Små rykninger i munnvinklen skal ifølge noen forfattere være særlig påfallende.

Arsenicum og *Agaricus* har en felles engstelse for helse og det finnes en god del andre felles symptomer; vi har nevnt smerter som nåler, oftest er det brennende nåler hos Arsenicum, men isnåler forekommer også (Skin; ICE or ice-cold needles, sensation of**).

Brennende smerter på øret er også felles for begge (Ear; PAIN; burning; external ear***). Choudhuri fra India har brukt *Agaricus* for

lokomotorisk inkoordinasjon (Extremities; ATAXIA**), han mener at smerte i helen er et bekræftende symptom, men Arsenicum er i de samme rubrikkene (Extremities Pain; FOOT; heel; walking*).

Kløe eller kiling langs ryggraden, kiling på huden hvor som helst på kroppen som gjør at han klør seg til blods er også felles (Back; FORMICATION; Spine*** // Skin. ITCHING, scratch; until it bleeds, must**).

Den siste rubrikken inneholder også Argentum metallicum. En keynote for Argentum er sjokk eller rykninger i hele kroppen idet han faller i søvn, men Agaricus og Arsenicum har det også i høyeste grad (Extremities; SHOCKS; sleep, on going to** // Generalities; JERKING; sleep, on going to** // Generalities; TWITCHING; sleep; on going to** // Generalities; SHOCKS, electric-like; sleep; on going to*).

For å avslutte det lille Agaricus/Arsenicum avsnittet vil jeg sitere fra Allens Handbook. "Agaricus is a valuable remedy for irregular tumultuous palpitation, especially for the irritable heart of tea and coffee drinkers and of tobacco-smokers (compare Arsenicum and Spigelia)". (Agaricus er et verdigfull middel for uregelmessig hjerteklapp, særlig for den overopphisset hjerte av kaffe og te drikker og av tobakk røyker). Legg det back øret vel!

Agaricus er et viktig middel å tenke på for akutte ryggmerter, jeg har prøvd det for skiveprolaps uten at det ga noen målbar bedring med det samme, men det var kanskje litt for mye å vente (Back; PAIN-, Backache; Sacral region; lying; white; amel.*** //; lying; not able to rise*** //; lying; compelled***). Det er en rubrikk til hvor jeg synes det er nesten utrolig at det bare finnes et middel (Back; PAIN; aching; Sacrum; sitting***).

Midlet er også tenkbart for ishias siden vi har (Back; PAIN; Sacrum; extending, down legs**)

Hosteanfall som avsluttes med nysing (Nose; SNEEZING; coughing; after*** //Cough; PAROXYSMAL; sneezing, with*** // Cough; SNEEZING; ends in***).

Svimmelhet pga skarpt lys eller solvarme (Vertigo; SUNLIGHT and heat**) og utrolig nok svimmelhet bedre av å snu hodet raskt (Vertigo; TURNING; or moving the head; quickly; amel.***). Agaricus er faktisk blitt oppgradert til tredje grad i den rubrikken og er fremdeles eneste midlet i rubrikken.

Allen sier også, i sin Handbook, at utslett, herpes eller blemmer på overleppen har blitt kurert adskillige ganger med Agaricus særlig hos barn som har rykninger eller chorea (Face; ERUPTION.; herpes; lips; upper* //.; vesicles; lips; upper* *). Tørre lepper med små sprekker midt på underleppen hos barn som slikker seg stadig på leppene er også en bekreftet anvendelse.

Rapport fra soppforgiftninger tyder på at Agaricus har en markert effekt på nyrene, vanligvis er urinmengden betraktelig økt. I den sammenheng kan det være verdt å merke seg at Agaricus har blitt brukt mot leddgikt (Extremities; STIFFNESS; Fingers; gouty***). Apropos det kan man si at den giftige substansen i Agaricus blir skyldt ut i sin helhet gjennom nyrene, slik at man får den samme rus igjen dersom man drikker urin fra

noen som har spist Fluesopp, det påstås at prosessen kan gjentas flere ganger. Forresten skikken med å drikke urin er på ingen måte avskyelig og er nokså utbredt i ørkenstrøk.

Agaricus har også sterk effekt på leveren og milten. Stikkende smerter er det vanligste symptom.

Clarke sier, uten å nevne sin kilde, at Agaricus har kurert hold i siden hos løpere; "has cured stich in runners, enabling them to run further."

Hold i siden når man løper er ikke noe uvanlig symptom, og jeg har grunn til å tro at jeg har kurert det hos datteren min med Tabacum. Hun hadde det mye før og har ikke hatt det siden hun tok Tabacum for 5-6 år siden. Jeg ga henne en dose Tabacum Im i en papirkonvolutt med instruks om å ta det når hun fikk hold. Brukte det bare to ganger såvidt jeg husker.

Vi har bare en skuffende rubrikk for "løper hold" (Abdomen; PAIN; hypochondria, running, after:) Tabacum er eneste middel i rubrikken og den får bare et poeng. Gjennom min egen teoretiske studie av M.M. har jeg grunn til å tro at Tabacum har hold på høyre side. Agaricus virker også mer disponert for å få hold på høyre enn på venstre. To midler til er tenkbare for hold, denne gangen på venstre side. Jeg siterer fra Allens Encyclopedia; Carlsbad; "Twitching stiches, in jerks, as after running fast, extending from the region of the left lower thorax through the whole left hypochondrium down to the hip."

Aurum muriaticum; " Stiches in the left hypochondrium, as from running to fast."

Også Tuberculinum har kurerte "løper hold" som kommer på venstre siden.

Det finnes en rekke midler som har hva man kaller diagonale symptomer, for eksempel eksem eller revmatisme i venstre kne og i høyre hånd. Jeg er ikke sikker på om det behøver å være at symptomene kommer samtidig, men det er ihvertfall tilfelle hos Agaricus. (Generalities; SIDE; crosswise; left upper and right lower***). Det er interessant å sammenligne informasjonen i den sistnevnte rubrikken med informasjonen som Boeninghausen gir oss i et vedlegg i slutten av Repertoriet. Det er faktisk overraskende mye uoverenstemmelser der.

Jeg vil avslutte med å fortelle dere en hemmelighet (Mind; REVEALS secrets*) selv om jeg er redd for at jeg kommer til å svi for det senere (Mind; PLANS; making many, revengeful* // Mind; PROPHECYING,*), men ansiktsuttrykket kan være avslørende for Agaricus (Face; EXPRESSION; idiotic***).

Vedlegg.

Siden jeg skrev det ovenstående har jeg fremdeles ikke brukt my Agaricus, men to tilfeller husker jeg. Det siste gang jeg ga Agaricus var til en mann i 50 årene som hadde smerter under en fotesåle. Han beskrev smerten som AV EN FLIS. Han hadde vært plagget i mange år av det, hadde vært på mange undersøkelser, men de fant aldri noe. Han måtte få lagget spesiell sko for å greie å hold ut. Jeg ga flere midler: bl.a. Causticum, Valerian, Medhorhinum uten virkning, men en dag snublet jeg over en rubrikk på side 1125 i høyre kolonnen hvor Agaricus står i andre grade, alene i rubrikken. Jeg spurte ham ut, men Agaricus var bare ikke indikert i det hele tatt. Jeg viste ikke hva jeg skulle gi, så jeg sa: "Prøve Agaricus mens jeg finner på noe bedre." Han ringt den kvelden

for å si at smerten var bort! Og så vidt jeg vet er smerten aldri kommet tilbake siden.

Den andre tilfelle gjaldt en gammel dame som hadde ganske ekstremt lede gikk i alle fingrene. Hun påsto sjøl at hun hadde fått det fordi hun jobbet i hele ungdom som torgdame, på Tynset forresten, og solgt frukt og grønnsaker hele vinteren, slik at hun hadde blitt frostbitt mange ganger. Hun vil aldri komme på kontor og jeg vet ikke hvorfor jeg bryr meg, men en dag ga jeg henne Agaricus bare for å se hva den kunne gjøre. Da jeg traff henne noen måneder senere hadde det skjedd en dramatisk forbedring i fingrene. Det så nesten normal ut og hun påstå at hun aldri hadde hatt vondt i dem. Hun nektet også at hun hadde tatt et middel. Et år senere traff jeg henne igjen og fingrene var tilbake til det gamle og hun plaget alle med sine smerter. Hun nevnte ikke noe om det som hadde skjedd og ikke jeg heller.

Til slutt vil jeg som et unntak referer til noe som jeg fant på internett mens jeg lett etter noe annet. Det er en merkelig prøvning av Agaricus, den beste jeg noen sine har lest! Dessverre er den på engelsk og jeg gidder ikke å oversette den, så det er bare for de få privilegert! Det var ikke underskrevet så jeg vett ikke hvem har skrevet den. Og det er trist fordi jeg skulle gjerne ha kommet i kontakt med interessant fyren. Det er forresten veldig godt skrevet.

"As usually used by people in this country, large quantities of the rather nauseating dry mushrooms are imbibed, the person gets sick for a while, then has a rather fearful and scary trip. Thus, the rather grim reputation of muscaria gets perpetuated. People who gather it from the wild and eat it by mistake usually get hysterical when they feel the onset of nausea and psychic effects and have a royal freak-out (it starts with, "I've eaten a poisonous mushroom! I'm going to die!!!"). This also perpetuates the dark repute of what is probably Mother Nature's finest winter tonic and a wonderfully benign life-enhancer WHEN PROPERLY USED! Why do I seem to be the only modern person who has ever thought of using this stuff in a safe and sane manner? People are less original than they think, and ancient tribal taboos are more potent than supposedly sophisticated modern academics realise...

I have used Amanita muscaria continuously for several months at a time, and I think it is a real health-enhancer when correctly used. The key factor is dosage.

Basically, use no more than 1 to 2 tablespoons at a time, and no more than about half a cup in a day. If muscaria agrees with you, you can use it every day if you like throughout the cooler months of the year. I think it is too warming for the hot days of summer, but fine the rest of the year, and it can really help you to stand up to winter cold.

The first problem is supply. There are sources for the dried mushroom and "extracts", but they are rather questionable and extremely expensive and I don't recommend them at all. You should gather this mushroom from the wild when it is in season. You can ask your local mushrooming club (unlike, say---morels, they won't be secretive about sources of Amanita muscaria unless they think they are protecting you from suicide), or consult books or a specialist in the regional mycology at your local university, but be prepared to do some research. It is found throughout the country in forested areas, and while the season is short, the mushroom often fruits in great abundance, and you can easily gather a year's supply. In some areas there are two seasons, one in summer and

the other in the fall. If you have a choice, gather the summer mushrooms as there is evidence that they are more potent and have less physical side effects.

Fortunately, there is nothing really dangerous that looks like this most distinctive of all mushrooms, but in most of the Eastern U.S., Fly Mushroom is golden rather than red in color,(this kind is called Amanita muscaria formosa) and you need to be more careful. Trust me, it is well worth the trouble to research this mushroom to be able to gather it safely! Don't be too open about what you are up to, as people are very apt to freak out if you tell them. Amanita muscaria is not in any way a controlled substance however.

Beware of what you read from the "authorities" on the effects of this mushroom. An absolutely INCREDIBLE amount of misinformation has been printed about Amanita muscaria, and I probably know as much about its medicinal effects as anyone in the country.

Once you have your mushrooms, you need to think about preservation. The traditional way to do this is the one you should avoid, namely drying. It gives the mushrooms a bitter, metallic taste and makes them rather nauseating. You can keep them in the fridge a few days wrapped in paper towels provided you cut off the usually maggot-containing stalk. You can mince the shrooms with garlic and pickle in vinegar and salt, preserved in the fridge (a spoonful or so is great in a salad dressing). To keep longer, dip the mushrooms in brandy (or rum, or whatever spirit you like...) and freeze them. You must include a preservative when freezing or the mushrooms will spoil even while frozen. You can also sautee the mushrooms in olive oil or butter and freeze cooked, if you want to avoid alcohol.

These mushrooms have an absolutely delicious taste when properly prepared, and are one of the outstanding gourmet fungi of the world. The intensity of the flavor seems to have some correlation with the potency, so you can get an idea of the quality of the raw mushrooms by tasting a little bit. If the mushroom is strong, the meaty flavor will fill your whole mouth. Amanita muscaria seems to especially favor rich French sauces and hearty Italian ones. It can really enhance the flavor of meat dishes, even in amounts as small as a teaspoon or two, and I have used it in this way as a flavor enhancer. It is far finer than MSG. For some reason, it does not seem to go well with chile or Mexican dishes. It is also excellent in omelets and scrambled eggs. One of my favorite ways to prepare it is to sautee it with minced shallots in butter, then add a little sour cream and salt and pepper. Served over a slice of toasted French bread, it is simply wonderful! It is also superb in pastas.

Please remember not to be beguiled by the wonderful flavor and overindulge. There is a record of a man eating a hundred mushrooms at a meal and soon after going into a coma. They were able to save his life, though I honestly don't know how after such an insane overdose. Keep everybody's total intake to no more than 1 to 2 tablespoons per person. Eaten at breakfast, amanita will make everybody cheerful and energetic. Consumed in a fine dinner in the evening with a good wine, it will make people happy, talkative, sociable and relaxed. I have never seen its equal as an overall social mood-enhancer, and despite using it on many occasions, I have never had anyone report a negative experience. The

only complaint I have received is from people who say they feel nothing, but even these become noticeably more cheerful and talkative.

My mother sometimes puts a little in my stepfather's dinner to keep him awake instead of falling asleep immediately after eating. Keep it away from pets, especially cats who are lethally sensitive to it. I feel it should be kept from children too, especially small ones. We both like to include some in breakfast when we need extra energy for the day.

The basic value of muscaria, besides being a delightful tonic, is in dealing with seasonal and weather related depressive conditions. It really helped me to get through my first real winter in Flagstaff (we had twenty feet of snow and the temperature got down as far as 25 below zero) after a lifetime of living in the desert. I would wake up on a grim, iron-gray morning wanting to spend the day hiding under the blankets, feeling stiff and depressed and chilled to the bone. I would trudge down to the kitchen and have a cup of coffee, then cut off two tablespoons of frozen muscaria from a package in the freezer and sautee it in a little butter. I scrambled it with eggs and cheese, and enjoyed the rich flavor. Within 15 minutes I would feel a surge of energy and cheerfulness. I became toasty warm and invigorated.

The morning would look beautifully pearly-gray, and I anticipated all the things I was going to happily do. I used Amanita muscaria daily throughout the cold winter months and it wonderfully enhanced my winter-hardiness. It really got me through the acclimatization process. When muscaria works well, it puts a subtle tension in your muscles and makes you want to go out and do something. I am prone to seasonal affective disorder, but muscaria completely counteracts that. It even made Christmas a genuinely happy occasion. For the first time, I experienced the holidays without a hint of depression. If I sound a little bit in love with the stuff, you are correct.

The summers have been too dry recently for muscaria, but I hope we get lucky this year and I can store some up.

During the early fall, before it got cold and when I had large quantities of fresh mushrooms, I experimented with larger doses (but no more than 1 cup total in a day). With 4 tablespoons at a meal, I often had a little nausea, and would either get drowsy or become hyper and speedy. In the latter case, I often became hyperaware, with a distinct feeling of the heebie-jeebies, like you get when you sleep in an old house and can hear every crack and creak. Both this and the nausea would wear off in half an hour. If I continued such doses throughout the day, I felt a pleasant but distinct sense of intoxication and an oddly detached feeling like being wrapped in a soft fuzzy blanket. By nightfall, I would have rather pretty closed-eye visuals of what looked like jewel-encrusted objects. I would go out into the nearby woods to meditate at night. The darkness was deep and velvety and welcoming and house lights were supernally luminous and beautiful. In meditation, I felt wonderfully expanded and immersed in a blissful ocean of quiet yet profound peace and joyfulness.

I have read the 9th Book of the Rig Veda (the one with the Soma Hymns) under the full influence of Amanita muscaria and I am absolutely convinced that it really is the Sacred Soma of Ancient India; it was remarkably easy to identify the sentiments the authors expressed with what I, myself, was feeling. I don't think anything else would have the same effect, certainly not Syrian Rue (completely non-euphoric) or Forelesning

psilocybe (physically gruelling if you attempt extended use). Two things the ancient poets mentioned that I also found true was that Soma gave you deep, restful, healing sleep when you were ill, and it banished fearfulness and gave courage without also banishing your common sense.

The ancient poems clearly describe using Soma for multiple times per day (Vedic Law allowed you to use it three times in one day) and taking it daily for extended periods as a tonic and medicine, just as I had done. Such usage would be SERIOUSLY harmful and counterproductive if you tried doing it with psilocybe mushrooms!

The courage thing matters too. I am somewhat prone to shyness and social phobia, but not with Amanita muscaria. If I ever try parachuting, I suspect that the only way I would be able to get myself to jump out of the airplane that first time would be to use a little muscaria before-hand. Perhaps it could be useful in dealing with phobias and shyness. The ancient poems certainly suggest that.

I didn't use such high doses again after winter started, but I experimented with abruptly ceasing use temporarily after that period to test for addiction potential. I liked it so much that I was a little concerned about this. It took 3 days to completely come down after extended use of muscaria, but there were no withdrawal effects and no craving. I had the same experience when I ran out of my frozen mushrooms the following spring. I think it is reasonably safe in that regard. The Siberian natives often used muscaria rather abusively in the winter with some signs of physical harmful effects (very similar to those associated with kava kava addiction), but this reflected the horrendous winters they had to endure and the lack of any alternatives. The natives say that the potential harm of muscaria was trivial compared to the harmfulness of the Russian vodka which replaced it. They also used it as a medicine to give restful sleep to the seriously ill and as a stimulating tonic for hard work in the winter. I and a friend have confirmed this winter tonic effect. The potency is increased if you combine it with Oriental Red Ginseng; such a combination can give great endurance and cold-resistance. On the other hand, I did not find muscaria particularly helpful by itself in straight depression; it is primarily meant for seasonal and weather-related depressive conditions and possibly shyness and phobias. A wonderful gift from Sweet Mother Gaia!

In animal experiments, muscaria had the ability to potentiate tranquilizers, sedatives, narcotics and other pharmaceuticals that effect the central nervous system, and should probably not be used with potent examples of these agents (I had no problems with OTC medicines or Tylenol#3 with codeine, however). It can also increase muscle tone (mild overdoses cause noticeable twitching) and should be used cautiously in people with back or orthopedic problems. In small doses, the active ingredients show anticonvulsant and antispasmodic effects, but the opposite is true with large doses, so it should probably not be used by epileptics, especially those requiring medication. It also has very perceptible appetite-suppressing effects (far stronger than amphetamines in animal experiments), which may be a good thing or a bad thing depending on the situation. I have used it for weight control. I find that a fairly small amount of amanita-laced food completely satisfies the appetite and makes you more physically active to boot, so it may have potential here...

Anyway, don't take my word for it, explore this wonderful fungus for yourself, just don't overindulge! I have never used it in seriously entheogenic doses, I found it far too spooky and unnerving long before I got to that point, but you can read vivid accounts in various "trip reports" available on the web. Most people who have used it in such large doses tend to become afraid of it and avoid it, so such usage is an entirely different matter than the uses I have described here. I can't help you with that."